Bayraklı Belediyesi'nin hediyesidir.

BAYRAKLI

MİZAH
Ocak/2018

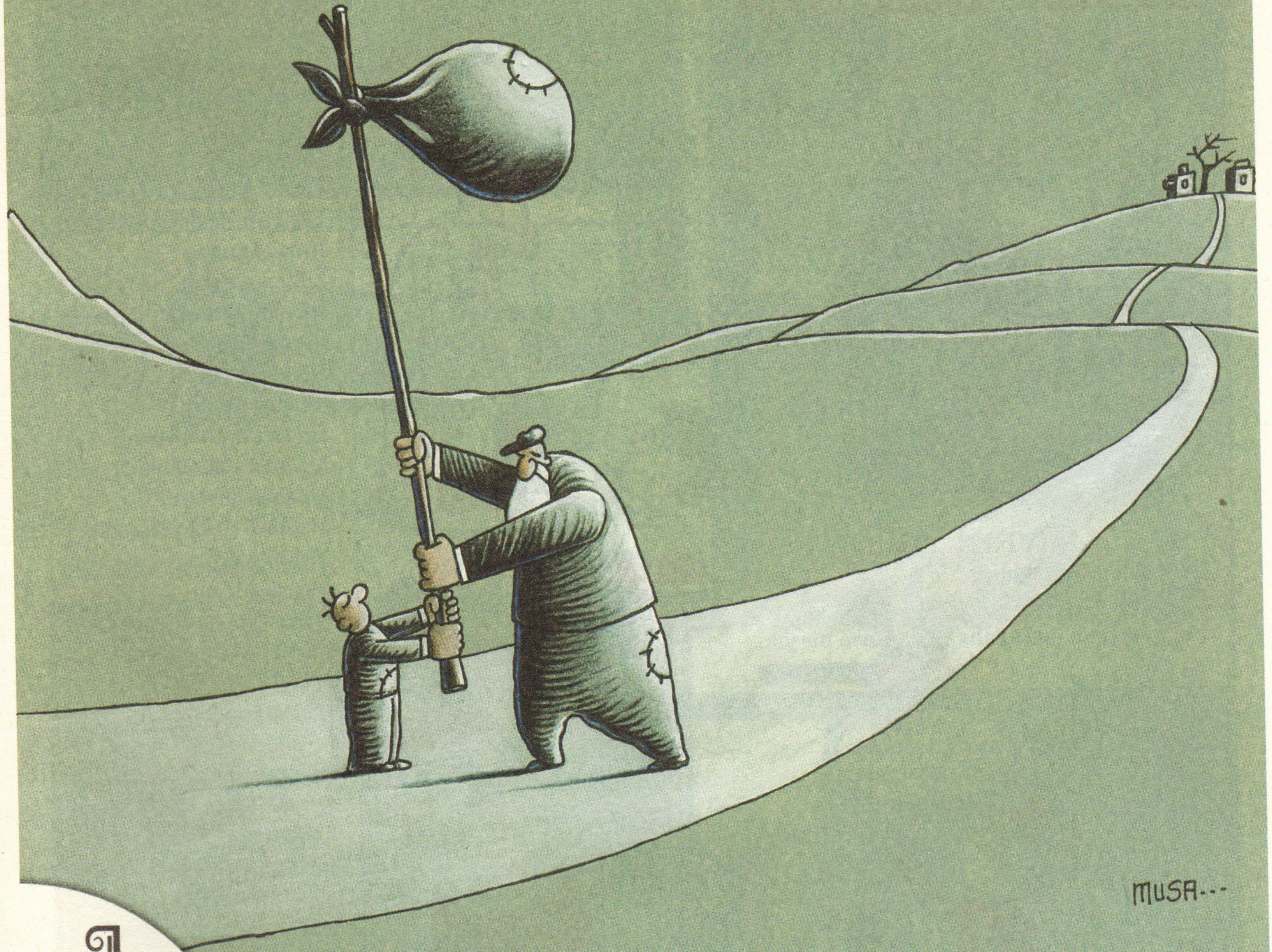

BAYRAKLI
BELEDİYESİ
İZMİR 2009

Bayraklı Belediyesi 3. Ulusal Karikatür Yarışması Birinciliği Kazanan Eser

Yeni yılda, yeni sayımızla yine sizlerleyiz!

Duyurusunu aylar önce yaptığımız 3. Ulusal Karikatür yarışmamıza ilgi gerçekten beklediğimizden fazla oldu. Yarışmamıza 202 çizer 310 eserle katıldı. Jürimiz; hepsi bir birinden kıymetli karikatürler içerisinden seçim yaparken gerçekten zorlandı. Yarışmamıza katılan, dereceye giren tüm karikatüristlerimizi tebrik ediyorum.

Bizlere bir kez daha karikatürle ne kadar çok şey anlatıldığını, mizahın gücünü gösterdiler. Bayraklı Belediyesi olarak insanların "özgürce" çizim yapmalarını teşvik etmeye devam edeceğiz!

2018'in hepinize sağlık, mutluluk, bol kazanç ve adalet getirmesini diliyorum!

Arkadaşlarımız sizler için içeriği yine dopdolu bir sayı hazırladı. Keyifle okuyacağınızdan eminim!

Yüzünüzün her zaman gülmesi dileğiyle...

Hasan KARABAĞ
Bayraklı Belediye Başkanı

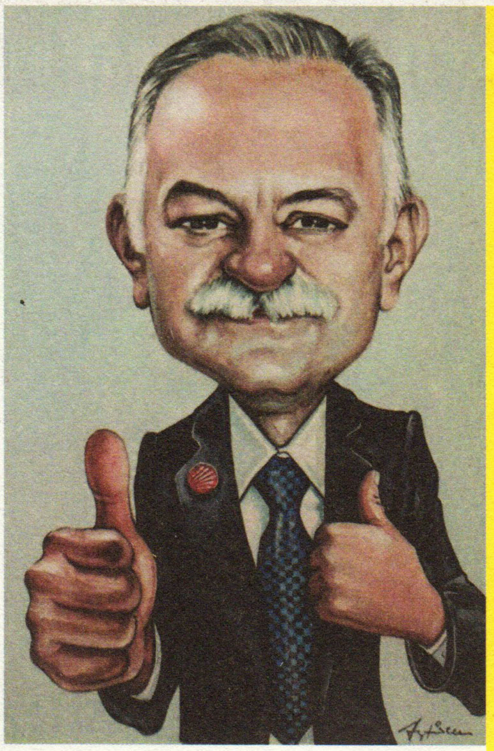

Yazar - Çizer Kadrosu

Abdülkadir Gürdemir
Ahmet Zeki Yeşil
Ata Tolga Erdem
Ayşen Çelebi
Aziz Yavuzdoğan
Barış Baklan
Bayram Bağcı
Bedri Koraman
Beren Naz Tezel
Berhan Elvan
Bilal Akay
Cemalettin Güzeloğlu
Cemil Açıkkol
Cemregül Gedik
Doğa Öykü Yıldırım
Doğan Devrim Akıncı
Elif Akın
Erdem Toker
Feridun Demir
Fevzi Egüz
Furkan Kılıç
Gökhan Yamaner
Halil Çetinel
Hasan Ceylan
Hilal Özcan
Hüseyin Esen
Hüseyin Gani Merttürk
Hüseyin Haldun Civlez
Irmak Dursun
İ. Ethem Aslan
İbrahim Ormancı
İlayda Çınar
İsmail Çelebi
Kubilay Bayar
Lal Derin Çokbankir
Mehmet Kahraman
Mehmet Tevlim
Mehmet Yusuf Saraçoğlu
Mehmet Zeber
Menekşe Çam
Mukadder Özakman
Murat Asın
Murat Yılmaz
Musa Gümüş
Mustafa Yıldız
Niyazi Yoltaş
Osman Yavuz İnal
Ömer Çam
Saadet Demir Yalçın
Said Coşar
Şerafettin Aksel
Üstay Herdem
Yağmur Koç
Yaren Nur Tezel
Zeynep Gelici

YENİ YIL

İster ayıl, ister bayıl
Bu defa yeni yıl,
Kıl gibi değil
Kol gibi geldi maşallah.

Vakit var,
Uğraş dur
Koca bir yıl.

O. Yavuz İnal

Hasan Ceylan- İkincilik Ödülü

BAYRAKLI 3.KARİKATÜR OSKARLARI

Bayraklı Belediyesi tarafından bu yıl üçüncüsü gerçekleşen karikatür yarışmasında dereceye girenlere ödülleri düzenlenen törenle verildi. 310 eserin katıldığı yarışmada birinciliği dergimizin ön kapağında yer alan Musa Gümüş'ün karikatürü kazandı. İkinci Hasan Ceylan, üçüncü ise Bilal Akay oldu. Mansiyon ödülleri Mehmet Zeber, Mehmet Kahraman ve Emrah Arıkan (arka kapak karikatürü) paylaştılar.

Özel Ödüller ise; Bayram Bağcı, Hilal Özcan ve Ömer Çam'ın oldu.

Her yıl olduğu gibi 18 yaş altı çocuklara verilen teşvik ödülleri; Ayşen Çelebi, Berhan Elvan ve Şerafettin Aksel'e gitti.

Konusu "Göç ve Göçmenler (Mülteciler)" olan yarışmaya gönderilen karikatürlerden seçilen eserler 75. yıl Kültür Merkezi'nde sergilendi.

Ödüllü karikatürleri ön ve arka kapağımızda, diğerlerini sayfamızda görebilirsiniz. Ayrıca teşvik ödülü alan çocukların karikatürleri 30. sayfa da bulunuyor.

Mehmet Kahraman- Mansiyon-2

Ömer Çam
Özel Ödül-3

Bilal Akay- Üçüncülük ödülü

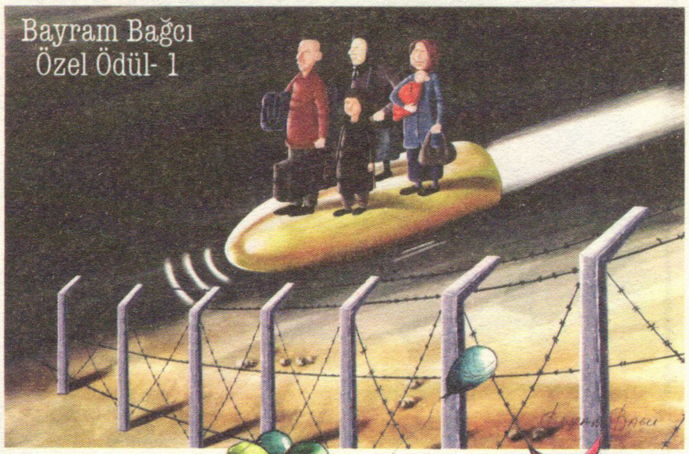

Bayram Bağcı
Özel Ödül- 1

Mehmet Zeber- Mansiyon-1

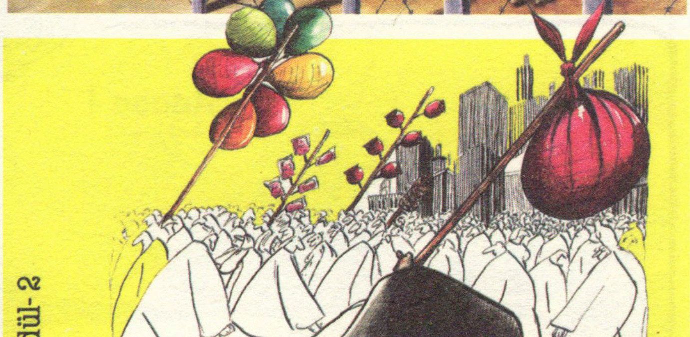

Hilal Özcan- Özel Ödül- 2

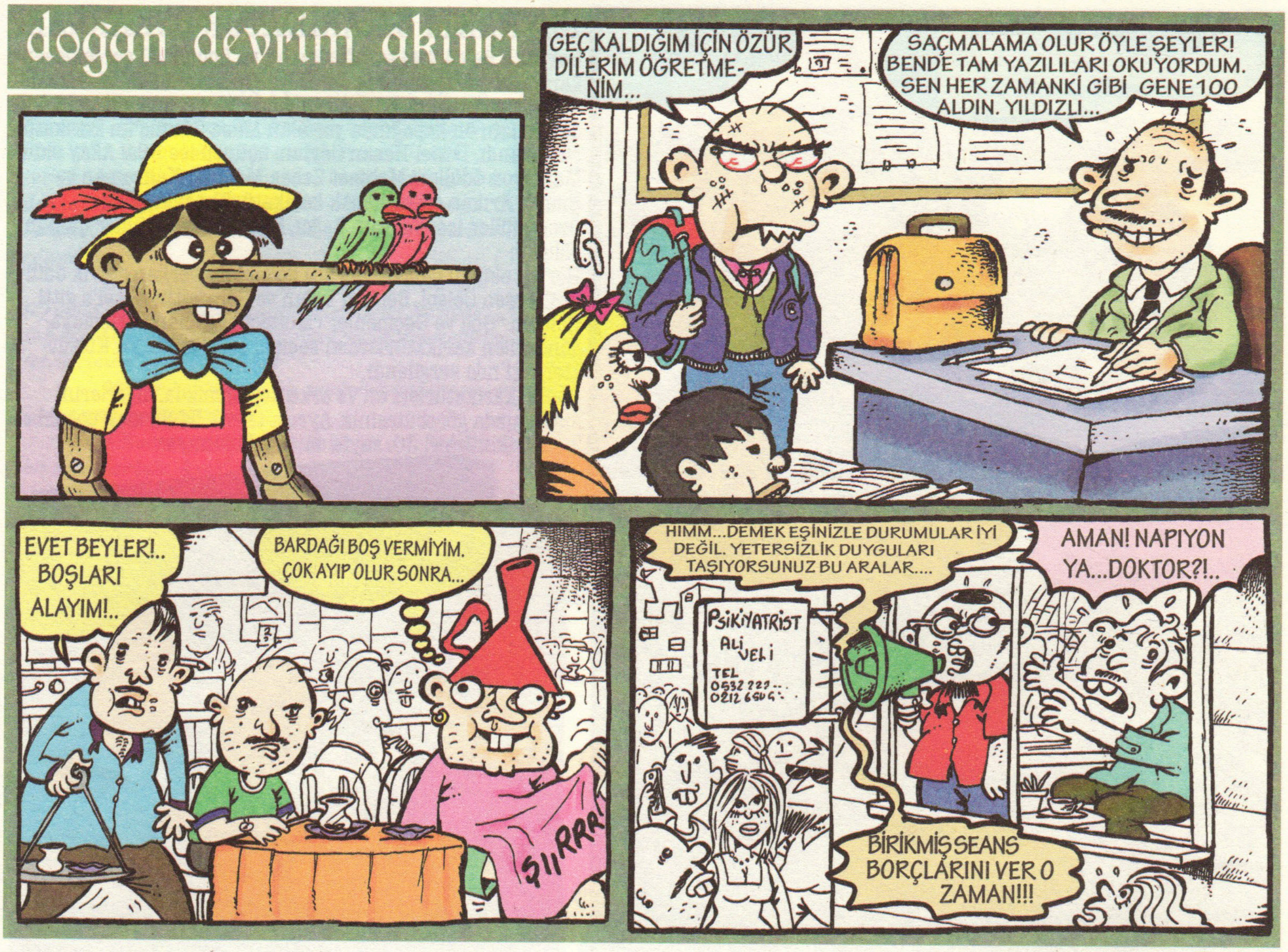
dogan devrim akıncı
GEÇ KALDIĞIM İÇİN ÖZÜR DİLERİM ÖĞRETME-NİM...
SAÇMALAMA OLUR ÖYLE ŞEYLER! BENDE TAM YAZILILARI OKUYORDUM. SEN HER ZAMANKİ GİBİ GENE 100 ALDIN. YILDIZLI...
EVET BEYLER!.. BOŞLARI ALAYIM!..
BARDAĞI BOŞ VERMİYİM. ÇOK AYIP OLUR SONRA...
ŞIIRRR!
HIMM...DEMEK EŞİNİZLE DURUMULAR İYİ DEĞİL. YETERSİZLİK DUYGULARI TAŞIYORSUNUZ BU ARALAR....
AMAN! NAPIYON YA...DOKTOR?!..
PSİKİYATRİST
ALİ VELİ
TEL
BİRİKMİŞ SEANS BORÇLARINI VER O ZAMAN!!!

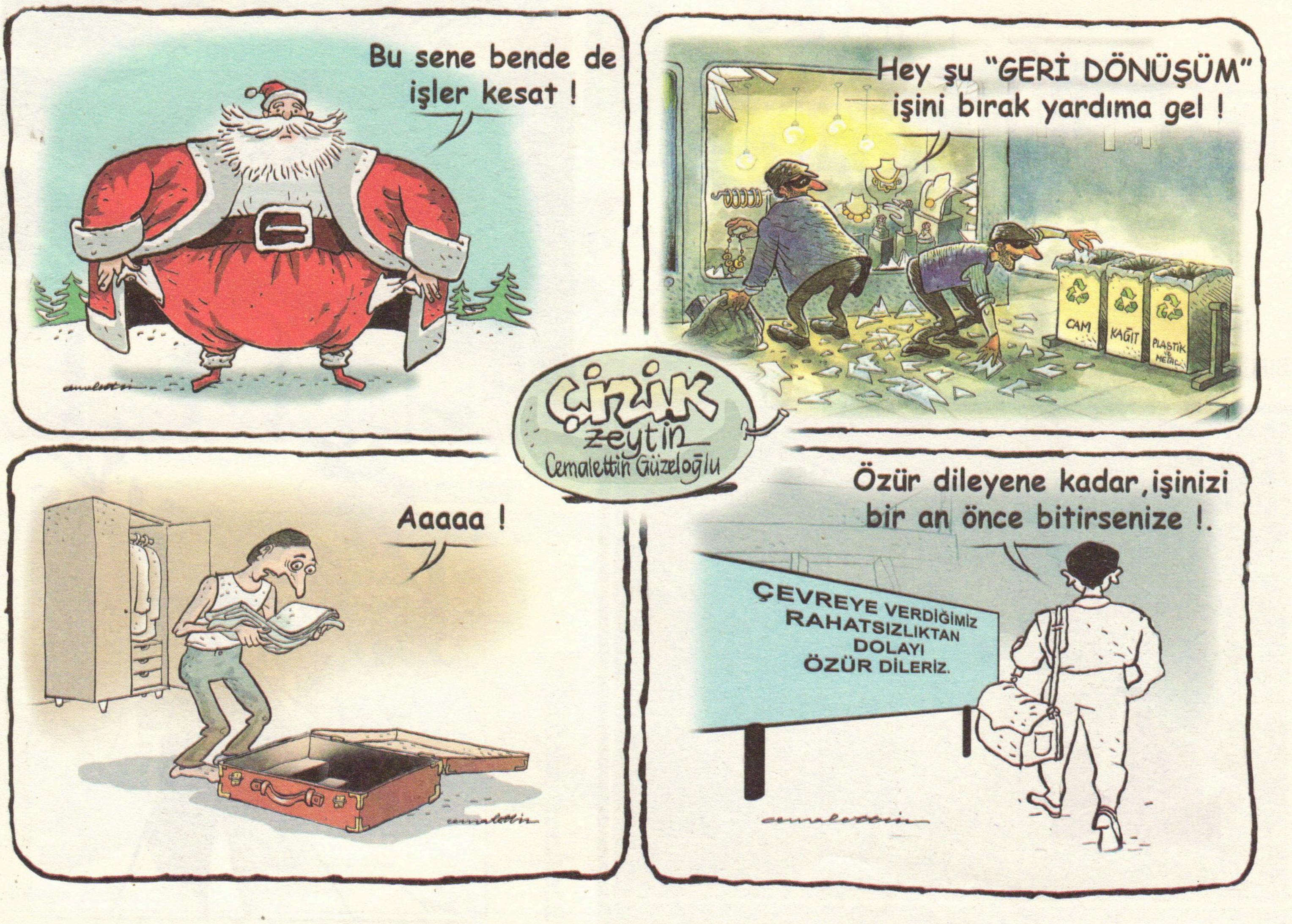
Bu sene bende de işler kesat !
Hey şu "GERİ DÖNÜŞÜM" işini bırak yardıma gel !
CAM
KAĞIT
PLASTİK METAL
Çizik
zeytin
Cemalettin Güzeloğlu
Aaaaa !
Özür dileyene kadar, işinizi bir an önce bitirsenize !.
ÇEVREYE VERDİĞİMİZ RAHATSIZLIKTAN DOLAYI ÖZÜR DİLERİZ.

İBRAHİM'İN GÖR DEDİĞİ

Değişmeyen tek gerçek Türkiye'de gündemin durmadan değiştiğidir !...

***

Atatürk yaşasaydı der miydi bilmem. " Ey Türk Gençliği. Çık sosyal medyadan dışarı " !...

***

Eeee sevgili bonkör ise, aşkın gözü kör olur elbette !....

***

Bülbülü altın kafese koymuşlar. " Akıllı telefon varsa sorun yok " demiş !...

***

Pinokyo sana bir benden esaslı bir öğüt. " Kimsenin kuklası olma " e mi ?

***

Sabreden dervişe bile ömrü boyunca piyangodan büyük ikramiye çıkmamış iyi mi ?

***

Cana geleceğine mala gelsin. Nasıl olsa sigortadan parasını tahsil ederim !....

***

Yeni yıla girerken çok büyük hayallerim vardı. Yılbaşı gecesi Milli Piyango çekilişi sonrası o büyük hayallerimin hepsi de balon çıktı hani !...

***

Kimilerinde balık hafızası bile yok. Alık hafızası yeterli onlar için !....

***

Karun kadar zengin olmayayım. Bill Gates kadar zengin olayım yeter !....

***

Bugün kendime gelemedim bir türlü Nalan. Sana gelsem olmaz mı ?

***

Bütün renkler aynı hızla kirleniyordu. Birinciliği kara çalana verdiler !...

***

Sürekli KINA yakmaktan GINA gelmedi mi sizlere ey ahali ?

***

Ben büyüyünce neler olacaktım neler. Büyüdük de ne oldu sanki ? Zurnanın son deliği bile olamadık !...

***

Koş Ali koş. Son otobüs kaçmak üzere. Tabanları azıcık yağla !....

***

Güzel günler göreceğiz çocuklar. Bugünlerde çok mu iyimserim ne !....

***

Geçti dost kervanı....Panik yok ;bir taksiyle hemen yetişiriz !...

***

Yaşam dediğin İBRET'lik şeylerden kendine pay çıkarmaktan İBARET !...

***

Hayat kısa ama dizi aralarındaki reklamlar uzun be usta !.

***

Guliver Türk olsa oraya buraya seyahat etmeyi rüyasında görürdü. Evden kahvehaneye , kahvehaneden eve giderdi ancak !....

***

Bir garip ölmüş diyeler...Sosyal medyadan bile duymazlar !.

İbrahim ORMANCI

M. CEMiL AÇIKKOL

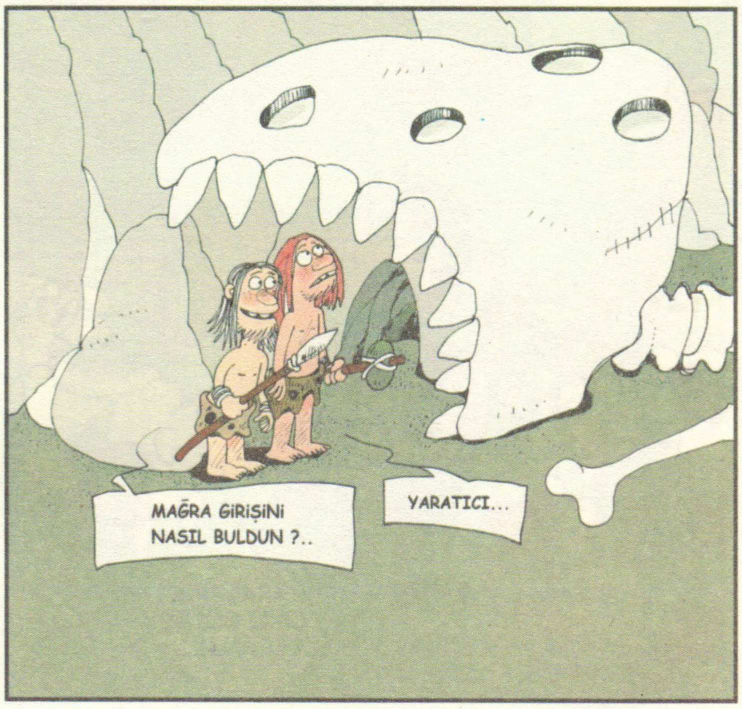

FERİDUN DEMİR/

feridundemir.org

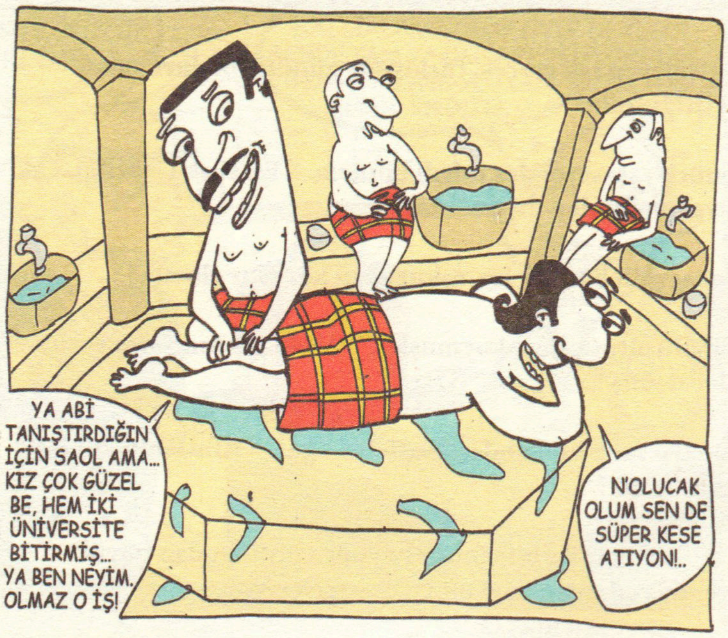

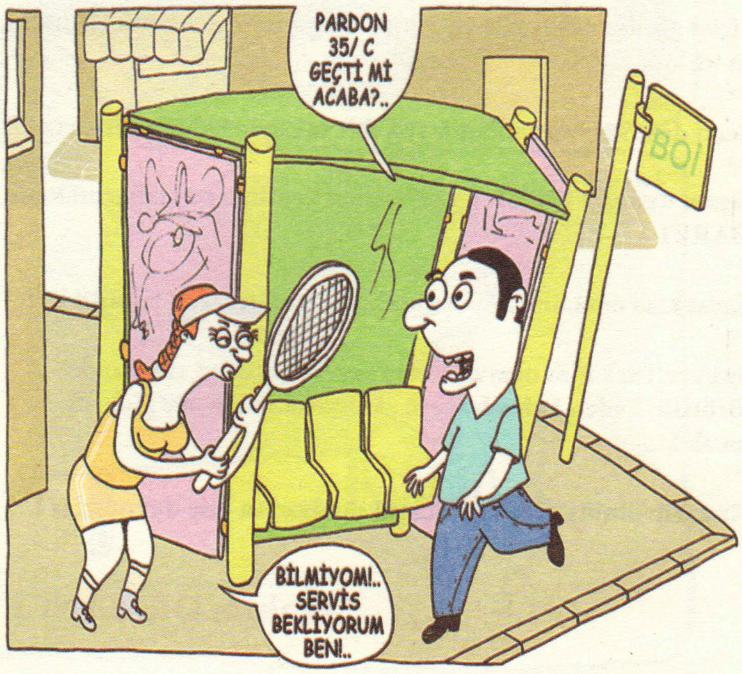

GÖKHAN YAMANER

yamangokhan@hotmail.com

monolog

mehmet tevlim

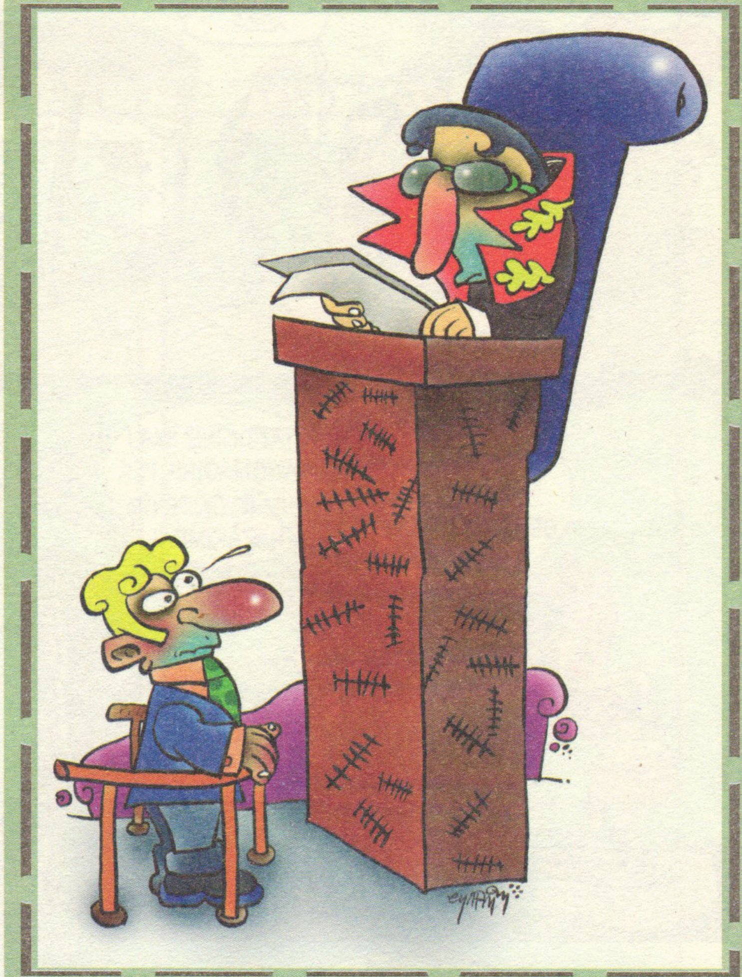

MAAŞSIZ DA ÇALIŞIRIM

Merak etme Devlet Baba,
Züğürtlüğe alışırım!
Teklif mi var aramızda?
Maaşsız da çalışırım!

Memur denen bir adım var,
Keçi gibi inadım var.
Emeklilik muradım var,
Maaşsız da çalışırım!

Dökülüyor her bir yanı,
Memuruna bak da tanı,
Odur kurtaran vatanı,
Maaşsız da çalışırım!

Estek köstek falan deme,
Bin dereden su getirme,
Sen ister ver, ister verme,
Maaşsız da çalışırım!

Bu deveyi ben güderim,
Ne bu diyardan giderim,
Ne de sitemler ederim,
Maaşsız da çalışırım!

Almasak ta yüzde yetmiş,
Kim istifa edip gitmiş,
Zaten benim işim bitmiş,
Maaşsız da çalışırım!

Yaptın Personel kanunu,
Ümit ettik enikonu,
Zamlar ile çıktı sonu,
Maaşsız da çalışırım!

"İtiraza vardır hakkın,"
"Budur," dedin "intibakın,"
Şu halime bir de bakın,
Maaşız da çalışırım!

Kuyruğuna getir; yüz, yüz,
Onlar almış on bin beş yüz,
Bizde yok ki kızacak yüz,
Maaşsız da çalışırım!

Ey Mukadder, etme keder,
Memur idi merhum peder,
Derdi: "Böyle gelmiş gider…"
Maaşsız da çalışırım!

Mukadder Özakman

BİZİM TAKIM

YAZAN ÇİZEN M.CEMİL AÇIKKOL

azizyavuzdogan@gmail.com

Kalbur Saman

TEK YAPRAK

önlü-arkasız fanzin

[8'de sekiz..]

AZİZ YAVUZDOĞAN

Hususi ve beratlı bir usul dairesinde istihzar edilmiştir...

karga karga 'bok' dedi...

KAFADAN

Her 8 kişiden birinin icralık olduğu ülkemiz ekonomisi yılın üçüncü çeyreğinde yüzde 11.1 büyümüş... "Ne diyorsak o" diyorlar.. ister inan, ister inanma!

ÜSTAT ve EVLAT

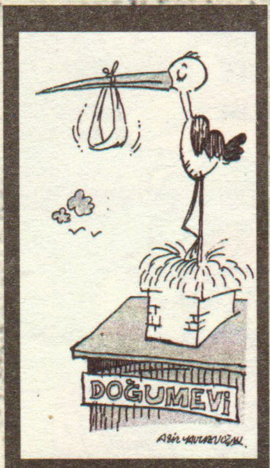

sokak röportajı...

Hayat Etik Fiyaskosu

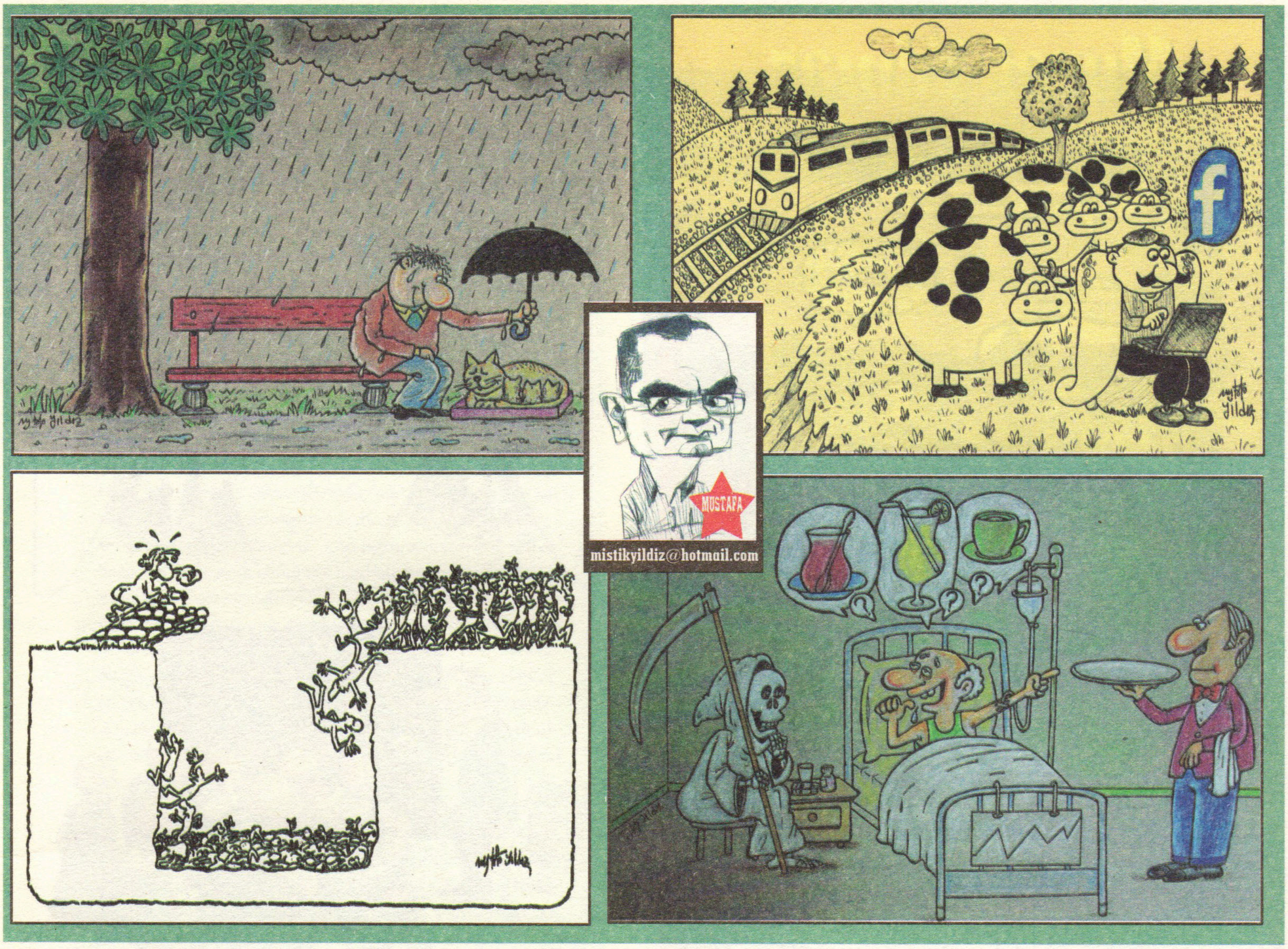
MUSTAFA
mistikyildiz@hotmail.com

SAİD COŞAR

ARAMIZDA DERNEK TÜZÜĞÜNE AYKIRI HAREKET EDENLER VAR!
KELLER DERNEĞİ
(KELDER)
VAY ŞEREFSİZ! SAÇ EKTİRMİŞ!

TABUTÇU
YAHU DOKTORCUĞUM, SON ZAMANLARDA BANA HİÇ MÜŞTERİ GÖNDERMEZ OLDUN!
?
KÜS MÜYÜZ YOKSA?

BAK AĞBİ! ÇAKMAK TAŞI DİYE BİR ŞEY BULDUM... HE HE HE!
AFERİN! HA, BEN DE ATEŞİ BULDUM O ZAMAN. KEH KEH!
TÜH BE! BENİM NİYE AKLIMA GELMEDİ ?
ÇOK ZEKİSİN AĞBİ!

ABİDİK GUBİDİK LİSESİ
GELENEKSEL BÖRÜLCE GÜNÜ
GEÇEN YIL OLDUĞU GİBİ BU YIL DA BÖRÜLCE GÜNÜMÜZE GELEN OLMADI OSMAN BEY!
BÖRÜLCEDE ISRAR ETMESEK MİYDİ MÜDÜRÜM?
AMA ÇOK BESLEYİCİ !

Murat Yılmaz

ÖMER AĞA

ÖMER ÇAM

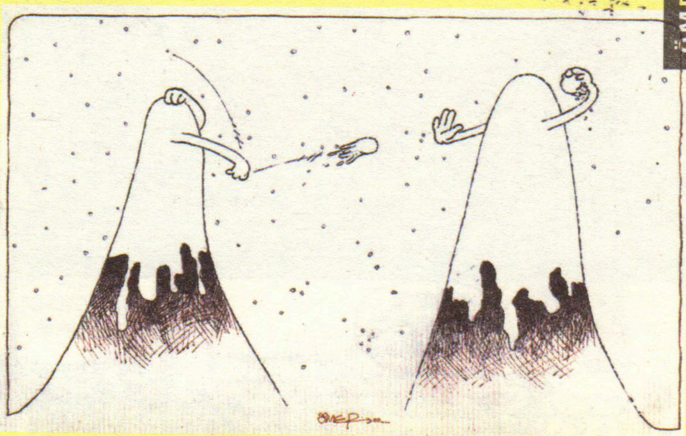

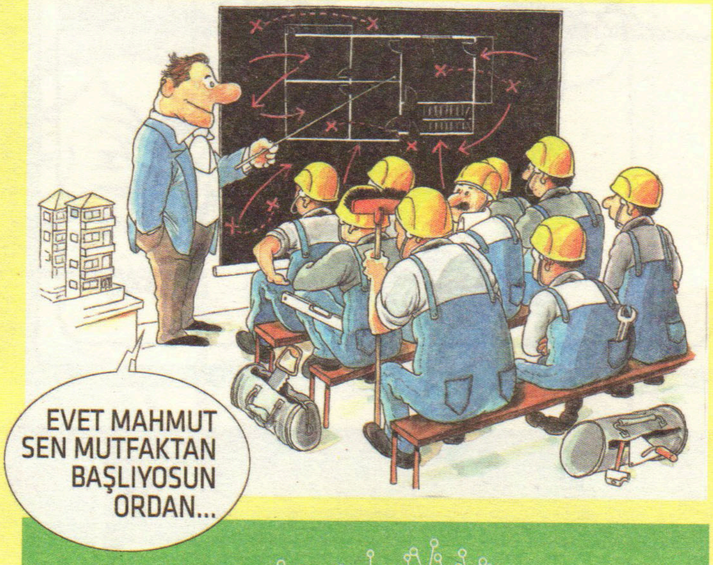

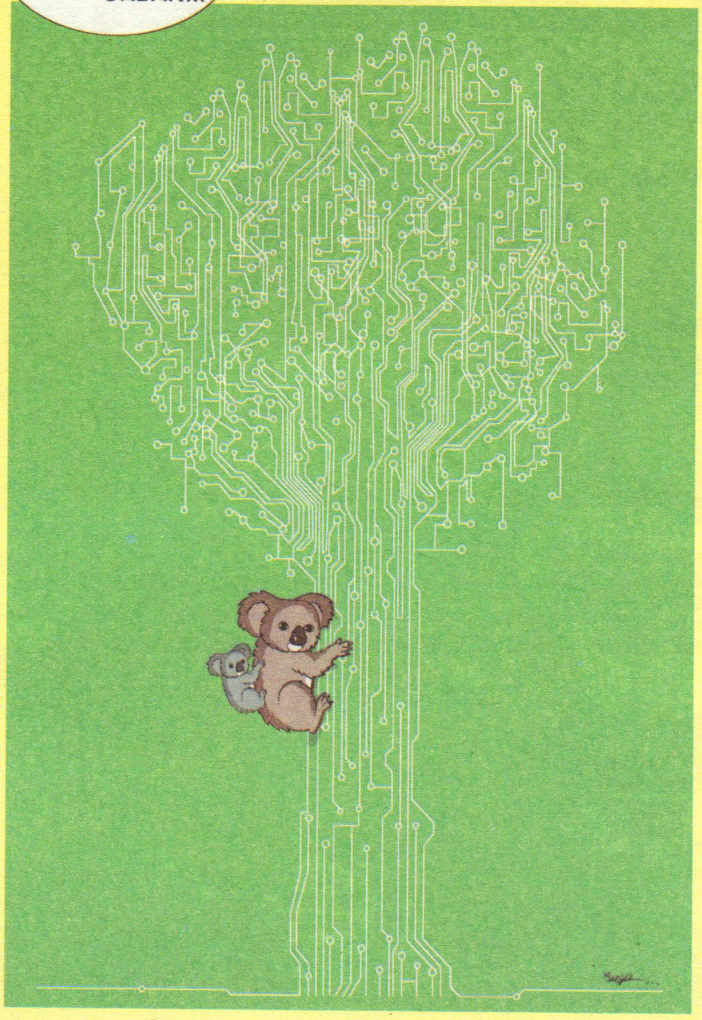

BÜYÜK İKRAMİYEYE KOŞARKEN

Yılbaşına sayılı günler kala iyice heyecanlanmaya başladım. Annem eğer İstanbul'dan kalkıp da Muğla'ya geleceğini haber vermezse ilk defa piyango bileti alacağım. 29 yıldır beklediğim yılbaşını yalnız geçirme isteğim sonunda gerçek olacak. Annemin "Günah!" diye haykırışlarından uzak, rahat rahat televizyon karşısında ikramiyenin bana vuruşunu izleyeceğim. Ayağa kalkıp bir iki kafamın üzerinde durduktan sonra iki üç de tabak kırarım. Adettendir nazar kalkar. Parayla ilk işim 37 ekran olan televizyonumu son model televizyonla değiştirmek olacak. Sonra belki de eve koltuk takımı alırım. Tamam, yerde uzanmak rahat da bir yere kadar. Belki de direkt evi satın alırım. Artık nezih bir insan olacağım için 5 lira için ev sahibiyle iki buçuk saat telefonda kavga edemem.

Hafta sonu sınıftan arkadaşlarımla sinemaya gitmek için karar alıyoruz. "İyi" diyorum kendi kendime, "daha hafta sonuna var annemler para gönderir" içim huzurla doluyor. Gökhan bugünün hafta sonu olduğunu hatırlatıyor, benim biletleri ısmarlamak için verdiğim sözü hatırlatıyor, Gökhan hatırlatıcı oluveriyor. Ki sinemada yememiz gereken malzemeler markette daha ucuzmuş Gökhan iyilik de yapıveriyor. Ben markete bir giriyorum ama nasıl girmek bir piyango bileti beni mest ediyor. Koşup satın alıyorum. Geriye kalan tüm malzemeleri ısmarlıyorum. Hissetmesem piyangonun bana çıkacağını ısmarlamam, rıza olurum. Çünkü Gökhan kartımın şifresini biliyor.

Ertesi gün olunca biraz da cesaret geliyor bana. Sonuçta ne kaldı ki şunun şurasında zengin olmama. Zaten parası olup da pısırık olan tek zengin gördüm: Ev sahibimiz. Binamızın içinde bulunduğu arsa arazisi karısının rahmetli babasından kalmış. Ben ev sahibimin benden daha şanslı olduğunu düşünsem de bana , "Bu ucuzlukta bir yeri bulduysan oturacaksın. Bu büyük bir şans" diyor ev sahibim. Ben de bu gazı alıp okulun kantinindeki ilk güzel kadını bulup masasına oturuyorum. Anlatacak hiçbir konu bulamıyorum. Gülüyorum. Gülüyor. Bir aşk mı doğuyor ne? Ben tam da böyle düşünürken, güzel kadın bana diyor ki: "Boş yapma kardeşim!". Girişimlerim sonuç verene kadar devam kararı alıyorum. Bir masaya oturuyorum. Yiyen yemiş içen içmiş masada fazlalık olan yalnızca benmişim gibi. Sıkılıyorum, herkes fakir. İshal renk ve kusmuk renk saçlı kızlar gelip geçiyor yalnız ben bir kere bunalmışım, ne fark eder ki? Derken, o geliyor. "Nasılsın?", "İyiyim oğlum, sen nasılsın Apo?" Ah Mehmet Hocam ah güzel insan üzerine alınıyor sorumu. Hemen uzaklaşıp hedefime yöneliyorum. Yanına gidiyorum ve tanışıyoruz. Nakitim yok, eyvah! Çay ısmarlayayım desem karttan o kadar paraya işlem yapmıyorlar fazla fazla yiyecek alayım desem şimdiden ne bu samimiyet; kararsız kalıyorum. Bahane bulup uzaklaşıyorum. "Benim karnım acıktı sonra görüşelim mi?"

Yarın oluyor. Ben kantinde onu bekliyorum. Mehmet Hoca ve Gökhan beni arıyorlarmış, buluyorlar. "Apo neredesin oğlum? Biz de Gökhan'la dedik ki Apo'yu bulalım da çay içelim oğlum" ben ne diyeyim ki dünya güzeli insanlar beni kıskanıyor işte. Diye düşünürken sen geliyorsun. Masadan kalkıp yanına geliyorum. Senin ettiğinde laf mı şimdi güzelim, "Allah aşkına bir git ya bir peşimi bırakmadın". Biraz şevkim kırılsa da ben gerçekleri biliyorum. Huzurluyum.

Büyük ikramiyenin bana çıkacağını ne sen biliyorsun güzelim ne de Gökhan. Annem de duymasa iyi olur.

ABDÜLKADİR GÜRDEMİR

MİSKİN EFRO | EFRAHİM ASLAN UTANMADAN SUNAR...

SIKÇA SORULAN SORULAR

HANIMELİ / Bayan Çizerlerin Sayfası......

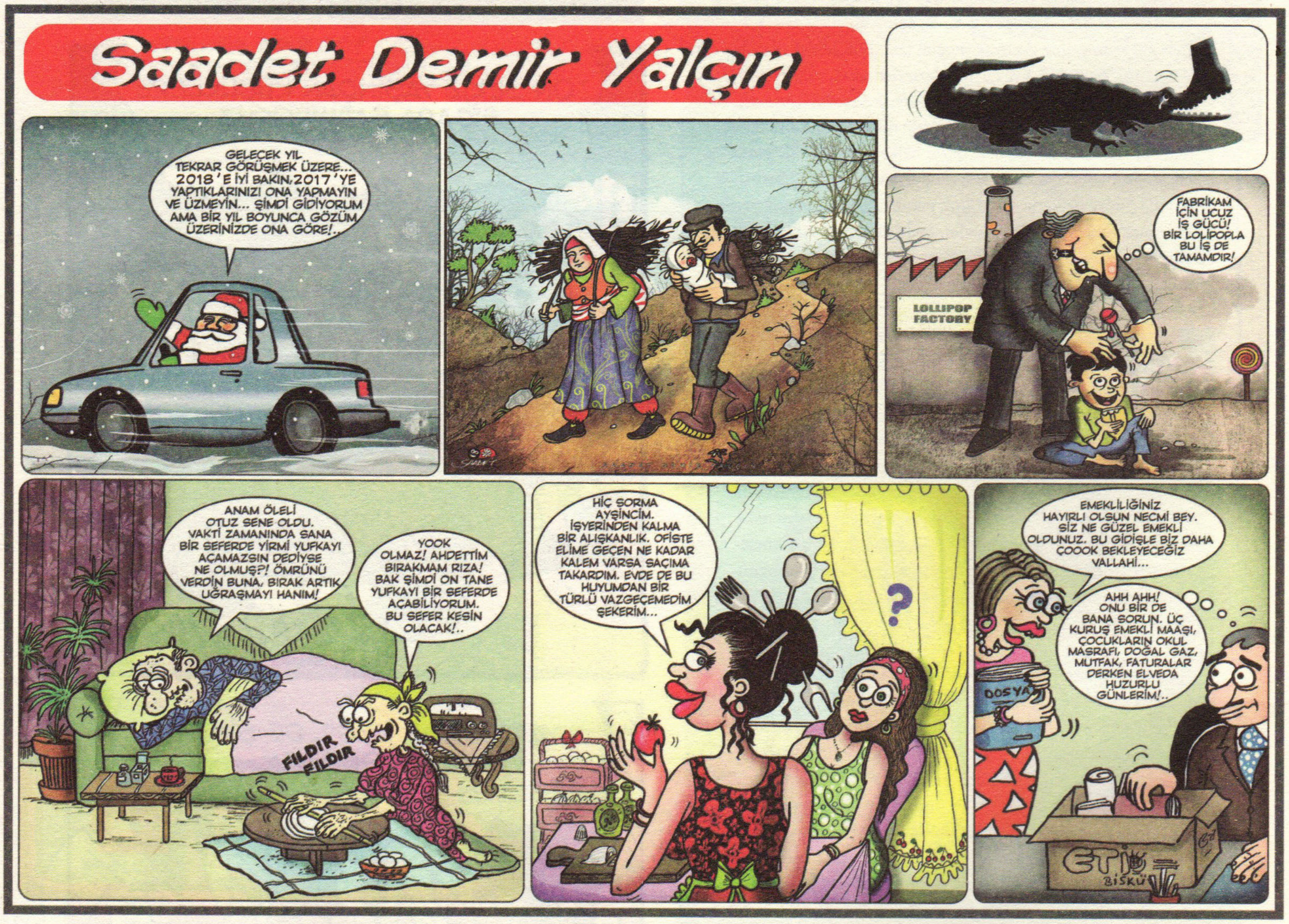

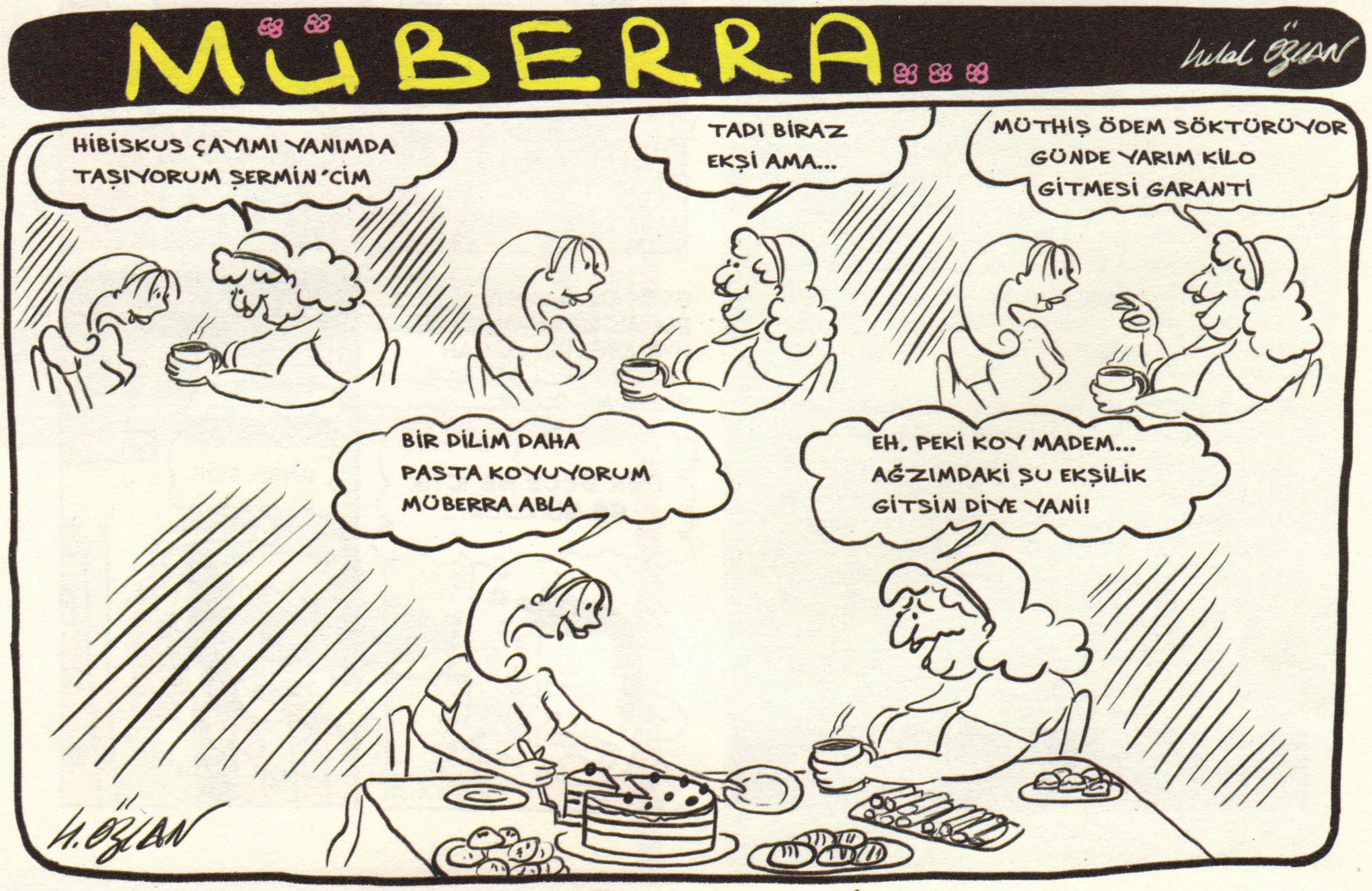

Menekşe Çam

"çizginin dili"

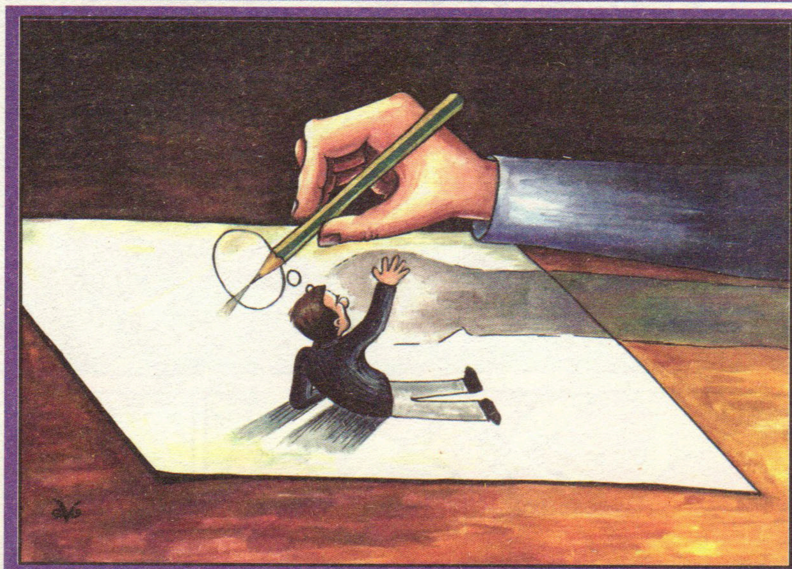

Bizim Çocuklardan Yılbaşı Karikatürleri

Lal Derin Çokbankir

Yağmur Koç

Zeynep Gelici

Irmak Dursun

NOEL BABA ARAMIZDA
TÜRKİYE
MUSTAFA YILDIZ
HÜSEYİN ESEN
HO HO HO
DAT DAN
NOLUYO YA...TEKSAS'A MI GELDİK?
YOK BABA BURASI TÜRKİYE, AŞAĞIDA DÜĞÜN VAR. DAVUL, ZURNA SESİ DUYDUNMU KAÇ! YOKSA KÖR KURŞUNA KURBAN GİDERSİN!.
DUR HELE BURASI TAM İSTEDİĞİM YER.
YOKSUL ÇOCUKLAR OYUNCAKLARIMA ÇOK SEVİNECEK...
BENİM AZ BİR İŞİM VAR. KIZAK VE GEYİKLERİM BURADA KALABİLİR Mİ?
BURASI KURUÇAY, ÇOK GÜVENLİ YERDİR BABA! KEH... KEH...
YILBAŞINDA HİNDİ YENİR AMA SENİN GEYİKLERDE BAYA Bİ BESİLİYMİŞ HANİ

...
BAKIN NOEL BABA SIZE NE GETIRDİ
?
?
?
?
TABLET YA DA TELEFON YOK MU?
BU DEVİRDE BARBİ BEBEK Mİ KALDI MORUK?
ÇIT
...
KIZAĞIM MAHVOLMUŞ, GEYİK...GEYİKLERİM NEREDE
GEL BABA GEYİK ETİ DE ÇOK LEZZETLİ OLUYORMUŞ.
KENDİ ELLERİMLE YAPTIĞIM SERT Bİ RAKI DOLDURAYIM SANA. KORKMA HARBİ ETİL ALKOLDEN İMALAT!
BEN ŞİMDİ BİR YIL DAHA NASIL BURALARDA KALACAĞIM. EN İYİSİ BASMANE'DE BİR OTELE YERLEŞEYİM.
SON

ŞÜKÜR EKONOMİSİ

Kimse kusura bakmasın, hiçbir trend sonsuza kadar sürmez. Ekonomik kriz usulca yanımızdan geçti. Vız geldi tırıs gitti. Hadi zıpladık çıkıyoruz krizden. Ekonomi toparlandı ve olumlu sürece girdi. İşsizlik çok, alım gücü yok ama büyüdük. Büyüme rakamları, neremizden büyüdük sorusunu akla getirdi. Çarşı pazarda işler düzeldi, satışlar arttı. Dar gelirli, perişan falan filan değil. 'Yap-Vatandaşı İşlet-Devret' modelinden herkes memnun. Bundan sonrası iyi olacak inşallah. Her şey tıkırında, aydınlık günler geliyor. Bu yıl, inşallah bütçe açık da vermeyecek. Başka bir yerimizin açığını bize, bütçe açığı diye yutturmak isteyenlere inanmayalım. Yetkililer, ekonomide toparlanma sinyallerinin güçlendiğini söyledi. Uzaydan gelen sinyalleri, doğal olarak önce onlar alıyor. Maliye Bakanlığı çaycısı, "Vatandaş bunu üç vadeye kadar mutlaka hissedecek, telaş yapmayalım" dedi.

"Taşlar hala yerine oturmadı" diyerek, halkın moralini bozanlar var. Taşlar değil, biz oturacağız ağabey… Caddelerde anket yapanlar, "Ekonomi balonu patladı mı?", "Enflasyon çift haneye atladı mı?", "Dolar zıpladı mı?" diye soruyor. Sormasınlar, halkın nabzını tutmasınlar. Paniğe gerek yok. Vatandaşın cebindeki delik büyüdüğü için alttan hava alıyor. Coşan ekonomi, Tecavüzcü Coşkun'u hatırlatabilir. Olsun, biz içten içe gururluyuz.Çünkü krizi iyi yönettik, IMF'ye el açmadık. Yatırımlar ile büyüyoruz. Henüz bıyıkları çıkmamış çocuklarımız iş adamı oldu. Dolar beklentiyi aşmış olabilir. Dolar, dolarsa dolar; dolmazsa zaten bizim değildir. Biz doların düşmesini değil, doların düşme ihtimalini seviyoruz. Artık ekonomide hiç sorun yokmuş havasına girebiliriz.

Ekonomi, otomatik pilotta. Pilot nerede bilmiyoruz. Çarklar dönmeye başladı. Bir "Oh" çektik. Artık oflamak yok, üflemek var. Yavaş işleyen çarklara doğru üfleyelim. TÜFE ve ÜFE'ye haddini bildirelim. Hayal etmeden hiçbir şey olmaz. Hayal de büyük olmalı. Kamu sektöründe, 'Esnek Çalışma Modeli'ne geçilince daha iyi olacak. Çalışanlar çok esnek olacağı için düştü mü hemen kalkacak, gerekirse yay gibi fırlayacak. Hatta canı isteyen, amirlerine "Sen kim oluyorsun?" bağıracak.Açıklamalara göre; nakliye sektöründeki durgunluk nedeniyle, krizden sadece kamyon sanayi etkilenmiş. Oysa tayin ve sürgünlerle bu sektöre canlılık getirilebilir. İşsizler ordusundan oluşturulacak kolbastı ekipleri, ülkemizin dört bir yanına dağılarak ekonomik açılım yapabilir. İşsizlik var, diyenler halt etmesin. İşsizlik, aslında arşa çıkmış, inmiyor. Bu yüzden vatandaşın zihni ve gözleri hep havada. Milletçe, krizin etkilerini daha az hissediyoruz Önemli olan sabırlı olmak ve büzüşmelerin de genleşme kadar doğal olduğunu bilmektir.

Çok şükür, hiçbir şey hissetmiyoruz. Ancak yeni yılda faaliyete geçeceğiz.İşletme sermayesi ve maliyet optimizasyonu projelerini proaktif olarak uygulayacağız. Şükredelim halimize; nasıl olsa kırmızı donumuz olur, AB'ne girdiğimizde…

Ahmet Zeki Yeşil

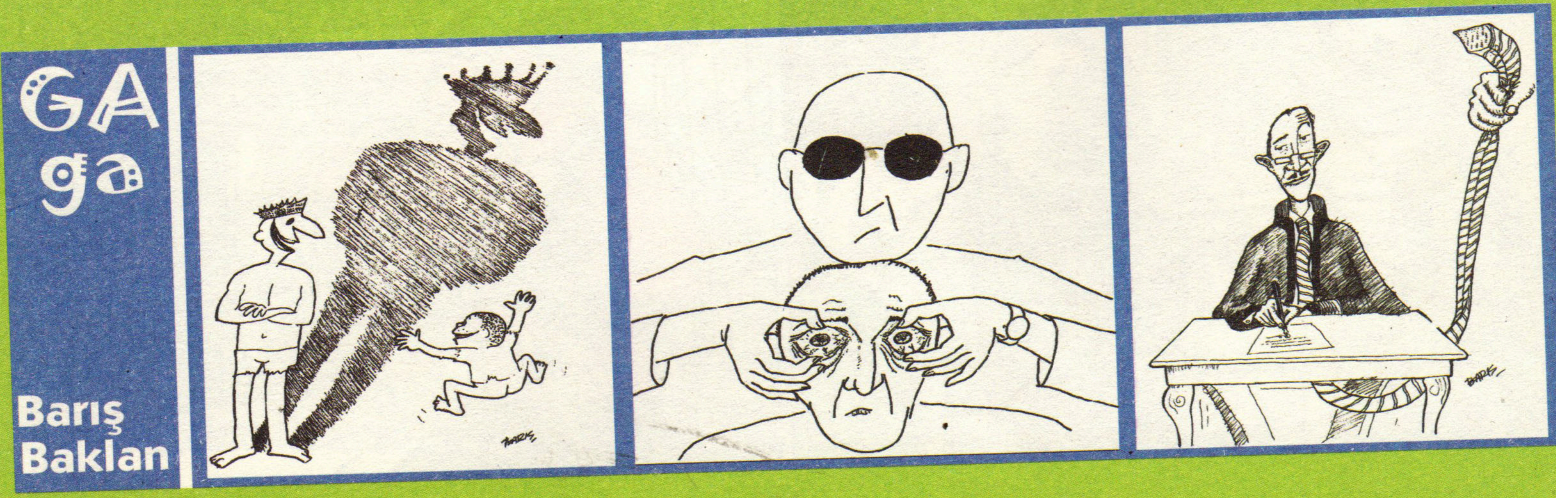

İSMAİL ÇELEBİ

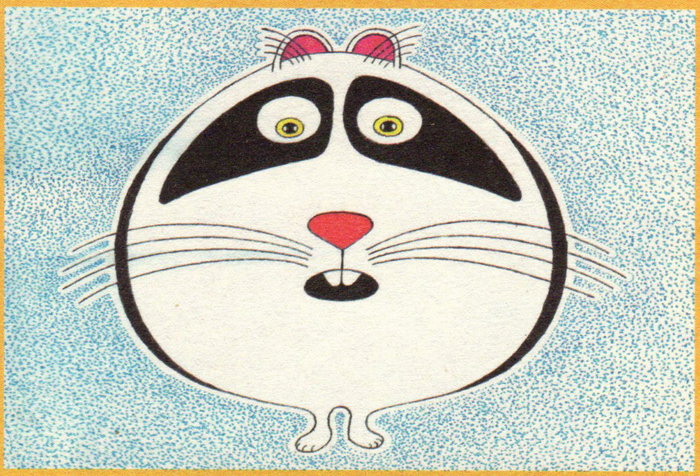

Murat Asın

FOTO-KATÜR

KONAK MEYDANINDAN BEYAZ ATLI GEÇİYOR

YENİ YILA UMUTLA GİRMEK

24 OCAK 1993- VURULDUK EY HALKIM...

fevzi egüz

GEZGİN

ÇOCUK

KALEM +TRAŞ

HÜSEYİN GANİ MERTTÜRK
ALIN LAN PİS FAKİRLER. ALIN DA AÇ KARNINIZI DOYURUN. HİHOHOHAHA
AMA ROBİN HOOD ABİ! TAMAM, ZENGİNDEN ALIP FAKİRE VERİYORSUN DA. BİRAZ ŞEY GİBİ OLUYOR SANKİ
PELERİİNNNN!..

ŞEVKİ&SITKI
Üstay Herdem & Mustafa Yıldız
Bİ KARAR ALDIM.
KARAR MI VERDİN?
KARAR VERMEDİM.
KARAR ALDIM DEDİN.
KARAR VERDİM DEMEDİM
KARAR ALDIM MI DEDİN?
Bİ KARASIZ KALDIM.
KARARSIZLIK KÖTÜDÜR.

HÜSEYİN HALDUN CİVLEZ
EYVAH!.. BU YIL ÇOK SERT VE ÇETİN GEÇECEK ANLAŞILAN!..
2018
BAK BABA NE ÇOK KARDAN ADAM YAPMIŞLAR!..
ONLAR SOKAKTA KALAN MÜLTECİLER EVLADIM.
BAK BEY YILLAR ÖNCE BENİM İÇİN KAZIDIĞIN AĞAÇ!..
?
GERÇEKTEN ÇOK SICAK KANLIYMIŞSIN AŞKIM! SAYENDE ETRAFIMDAKİ TÜM KARLAR ERİDİ.

Yazan: L.N. TOLSTOY
pahalı geldi
Çizen: NİYAZİ YOLTAŞ
FRANSA İLE İTALYA ARASINA SIKIŞMIŞ 7000 NÜFUSLU MİNİCİK BİR KRALLIK VARDIR.
CİNAYETİ YAZIYOR!
GÜNÜN BİRİNDE BU MİNİCİK ÜLKEDE BİR CİNAYET İŞLENDİ. BİR SANIK YAKALANIP YARGIÇ KARŞISINA ÇIKARTILDI.
CİNAYET SUÇU SABİT GÖRÜLEN SANIK, ÖLÜM CEZASINA ÇARPTIRILMIŞTIR.
MİNİMİNNACIK ÜLKE NİN KRALI DA MAHKEME KARARINI ONAYLADI.
FAKAT YÜCE KRALIMIZ, ÜLKEDE SUÇLUNUN KAFASINI KESECEK NE BİR GİYOTİN NE DE CELLÂT VAR...
PEKİ O HALDE NE YAPACAĞIZ?
MEKTUP YAZIP FRANSIZLARDAN ALALIM...
FRANSIZLARA MEKTUP YAZILDI, BİR HAFTA SONRA DA CEVAP GELDİ...
...hay hay yollayalım. Fakat bu işin masrafı 16.000 Frank tutar.
16.000 FRANK ÇOK PARA. KİŞİ BAŞINA 2 FRANKTAN FAZLA TUTUYOR. YENİ BİR VERGİ KOYSAK AĞIR GELİR, BELKİ DE ÜLKEDE AYAKLANMA ÇIKAR...
1

BAŞKA BİR ÇARE BULUN...
BİR DE İTALYA KRALINA YAZIP ONDAN İSTEYELİM...
BU KEZ İTALYAYA YAZDILAR. ÇOK GEÇMEDEN ORADAN DA CEVAP GELDİ.
...bütün masraf ve yol paraları ile 12.000 Frank'a göndeririz.
ÇOK PARA... NEREDEN BULALIM 12.000 FRANGI? ÜSTELİK BU MENDEBUR HERİF İÇİN DEĞMEZ DE...
PEKİ, 60 KİŞİLİK KOSKOCA ORDUMUZUN İÇİNDE ŞU ADAMIN KAFASINI KESECEK KİMSE YOK MU?
YOK EFENDİMİZ, BİZ BÖYLE BİR ŞEY ÖĞRENMEDİK DİYORLAR...
ÖYLEYSE ÖLÜM CEZASINI ÖMÜR BOYU HAPSE ÇEVİRİN...
KRALIN EMRİ ÜZERİNE ARAYIP TARAYIP SUÇLUYU SOKACAK BİR YER BULDULAR. KAPISINA DA BİR NÖBETÇİ DİKTİLER.
NÖBETÇİ HEM NÖBET TUTUYOR, HEM DE GÜNDE ÜÇ KEZ SARAY MUTFAĞINA GİDİP SUÇLUYA YEMEK TAŞIYORDU.
2
ŞU TÜFEĞİME GÖZ KULAK OL DA, MUTFAĞA GİDİP SANA YEMEK ALAYIM...
ADAM BÖYLECE BİR YIL HAPİSTE KALDI. YIL SONUNDA KRAL BİR DE BAKTI Kİ...
AMAN TANRIM; NÖBETÇİ, YEMEK DERKEN ADAMA YAPILAN MASRAF 600 FRANGI BULMUŞ... HERİF DAHA ÇOK GENÇ, BELKİ 50 YIL DAHA YAŞAR. KAÇA PATLAYACAĞINI GEL DE HESAPLA...
DEVAMI ARKA SAYFALARDA

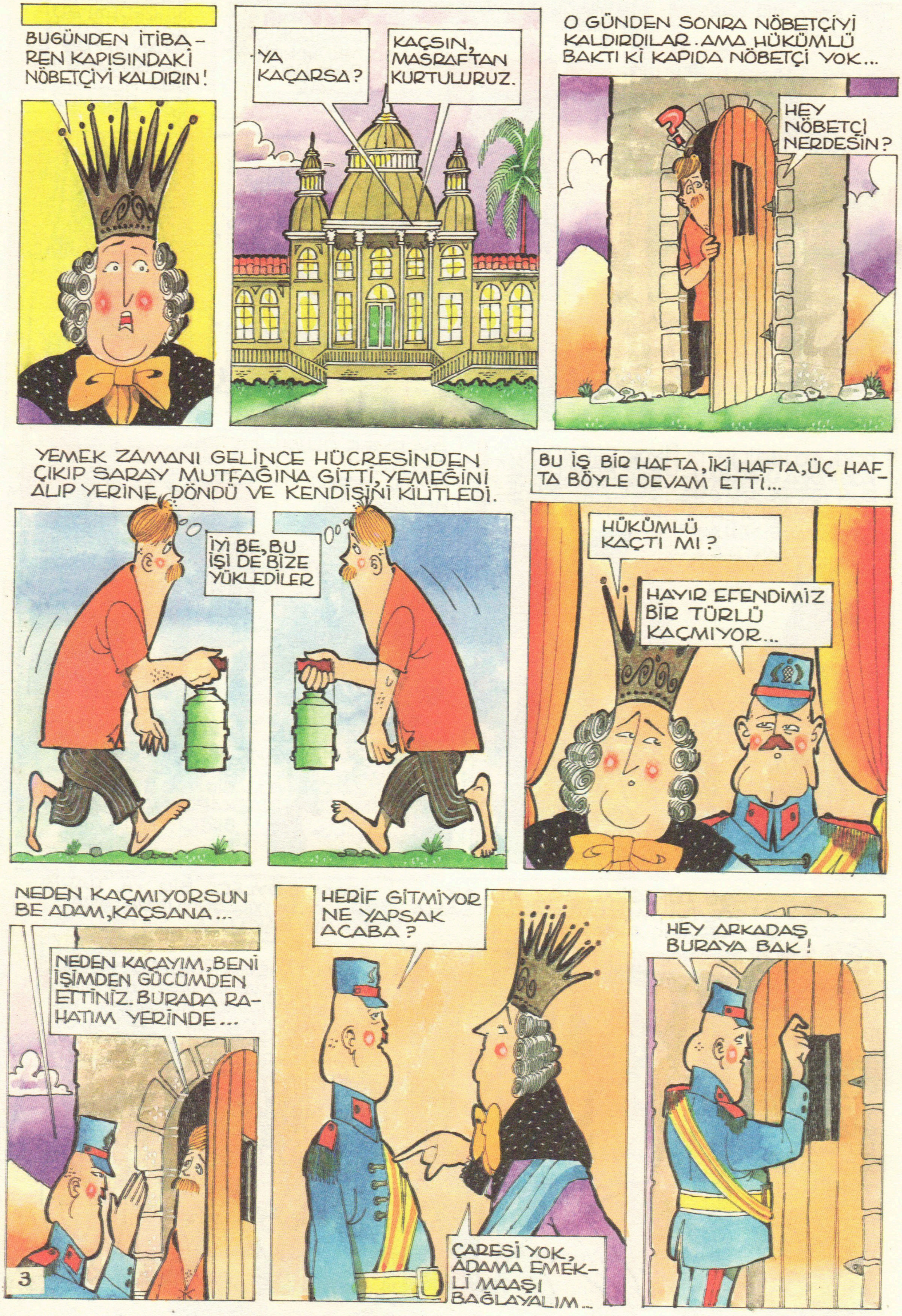
BUGÜNDEN İTİBAREN KAPISINDAKİ NÖBETÇİYİ KALDIRIN!
YA KAÇARSA?
KAÇSIN, MASRAFTAN KURTULURUZ.
O GÜNDEN SONRA NÖBETÇİYİ KALDIRDILAR. AMA HÜKÜMLÜ BAKTI Kİ KAPIDA NÖBETÇİ YOK...
HEY NÖBETÇİ NERDESİN?
YEMEK ZAMANI GELİNCE HÜCRESİNDEN ÇIKIP SARAY MUTFAĞINA GİTTİ, YEMEĞİNİ ALIP YERİNE DÖNDÜ VE KENDİSİNİ KİLİTLEDİ.
İYİ BE, BU İŞİ DE BİZE YÜKLEDİLER
BU İŞ BİR HAFTA, İKİ HAFTA, ÜÇ HAFTA BÖYLE DEVAM ETTİ...
HÜKÜMLÜ KAÇTI MI?
HAYIR EFENDİMİZ BİR TÜRLÜ KAÇMIYOR...
NEDEN KAÇMIYORSUN BE ADAM, KAÇSANA...
NEDEN KAÇAYIM, BENİ İŞİMDEN GÜCÜMDEN ETTİNİZ. BURADA RAHATIM YERİNDE...
HERİF GİTMİYOR NE YAPSAK ACABA?
ÇARESİ YOK, ADAMA EMEKLİ MAAŞI BAĞLAYALIM...
HEY ARKADAŞ BURAYA BAK!
3

SANA YILDA 600 FRANK EMEKLİ MAAŞI BAĞLADIK
ARTIK ÇIK GİT BURADAN...
EH, BU PARAYI NAMUSLUCA ÖDERSENİZ GİDERİM...
MAHKÛMA BİR MİKTAR AVANS VERDİLER...
TRENE BİNDİRİP ÜLKEDEN YOLCU ETTİLER. ZATEN TREN 15 DAKİKA GİDİNCE SINIR DIŞINA ÇIKTI BİLE...
ADAM BU YENİ YERDE ARAYIP TARAYIP KÜÇÜK BİR TOPRAK PARÇASI SATIN ALDI...
ŞİMDİ BU TOPRAĞI İŞLEYİP GEÇİNİP GİDİYOR...
4
BELLİ ZAMANLARDA DA ÜLKESİNE UĞRAYIP EMEKLİ AYLIĞINI ALIYOR...
son
NİYAZİ YOLTAŞ

Gazanfer (Sıradan bir gün hikâyesi)

"... inanabiliyor musun tekerlekler bile ısınmıştı. İstediğim de tam olarak buydu. Çok hızlıydım. Köşeye yaklaştığımı ve dönebilmek için yavaşlamam gerektiğini biliyordum ama nedense o son köşeyi tam gaz dönüp, tekerleklerin ısısını daha da arttırmak istiyordum. Arkamda iplik tozlarından bir bulut oluşmuştu. Bu toz bulutu, perdenin yetişemediği pencere kenarından içeriye tüm haklı şımarıklığıyla giren güneş ışığında daha da belirginleşiyordu. Tozlar, bu eni-boyu belli ışık demetinin içinden birer manken gibi geçip, üç saniyeliğine ünlü olup sonra gözden kayboluyorlardı. Bu ünlü-ünsüz toz zerrecikleri nedeniyle nezle olduğumu bile hatırlıyorum..." dedi Soner heyecanla.

Hikâyesini anlatırken; küçük çipil gözleri, 90'larda beğenilen ancak son yıllarda vefâsızca küçük düşürülmüş bir taklit sanatçısının gözleri gibi açılmış, iri ve yakışıksız dudaklarına tükürükler saçılmış hâlde soluklandı. Sanki telefonun diğer ucunda sessizliğini koruyan kişiye anlattığı hikâyesini tekrar yaşıyor gibiydi. Birkaç saniyeliğine aynı heyecanını kaybetmeden ama konuşmasına ara vererek sessizliğe, anlamlı olduğunu düşündüğü bir sessizlikle karşılık verdi. Bu sessiz karşılığı uzatması hâlinde ne yapılacağını bilmediği için daha düz tonda bir sesle bu sıkıcı saniyeleri bozan *'o kişi'* olmak zorunda kaldı ve...

Sanki dört sene önce, o kahverengi sonbahar akşamüstünde olduğu gibi; uçları nemli ve çeperi yosunlu bir sopanın ucuyla, kuru yaprakların üzerinde *-tüm önceden yaşamışlığıyla-* yatan, henüz ne tür bir hayvan olduğunu tanımlayamadığı kırçıl tüylü bir hayvanın, ölü mü yoksa yaşıyor mu olduğunu kontrol etmek için dürttüğünde hissettiği duygulara benzer bir hisle "Alo" dedi...

Karşıdan ses gelmeyince, hızla telefonunun hâlâ arama ekranında olup olmadığını kontrol etti ve el değiştirerek telefonu tekrar kulağına dayadı. Telefonun kendiliğinden yanıveren ışığı yardımıyla, az önce dakikalarca konuştuğu esnada telefonu dayadığı sol kulağının sağ kulağına göre daha kırmızı olduğu fark edilebiliyordu. Telefonun ışığı sanki; ortama uyum sağlamış ve kısa süreliğine de olsa benzer ruh hâlinde buluşmuş bir kalabalığa rahatsızlık vermek istemeden, o kalabalığı terk etmek zorunda kalmış bir ihtiyarın sergilediği nezâketi andırarak yavaşça söndü. Çok geçmeden telefonun diğer ucundan; "...fenmhh" benzeri bir ses geldi. Soner, hikâyesini anlatırkenki heyecanını aynı seviyede beş-on saniyedir tutuyordu ve efendim olarak tahmin ettiği bu sesin ardından heyecanının seviyesinin azalmasına izin vermeden dakikalardır anlattığı hikâyesinden bağımsız bir cümle kurdu...

"Berna dinliyorsan ara sıra ses çıkar ama..." dedi ve hikâyesine devam etti; *"Köşedeki sandık desenini görür görmez direksiyonu tam sola kırmalıydım. Hızımı daha da arttırdım. Dizlerimin sürtünmeden dolayı kıpkırmızı olduğunu hissedebiliyordum. Ve işte sandık deseni de nihâyet sol yanda görünmüştü. Tekerleklerdeki sıcaklığı artık sağ elimde bile hissedebiliyordum. Gözlerimi kapattım, dişlerimi sıktım ve direksiyonu tam sola çevirdim. Minik toz bulutu daha da yoğunlaşmıştı ve daha ağır olan toz zerrecikleri sanki bir şey unutmuşlar gibi birden geriye dönerek, yükselen toz zerreciklerinden ayrılıyorlardı. Dönerken sağ tekerlekler kenar deseninin dışına çıktı. Arabanın tamamen kontrolden çıkmasını önlemek için baskıyı biraz arttırdım. Bu, daha çok toz ve ısı demekti. Nihayet son dönemeci de dönmüştüm ve soluk soluğa kalmıştım. Nevarki daha hızımı kesememiştim ki bir mandalinanın yukarıdan üzerime doğru yuvarlandığını fark ettim. Direksiyonu ani bir refleksle sağa kırdım. Sağ tekerlekler halının kenarından aşağıya kayınca çok sert bir takla att....*

- "Alo Berna" diye seslendi Soner tekrar, karşıdan uzun süre ses gelmediğini fark edince.

- "Dinliyorum" dedi Berna düzgün bir Türkçeyle ve sanki birçok cümlenin yerine geçmesini umar gibi burnundan uzun bir soluk verdi.

Berna'nın, nefesini bu şekilde vermiş olması Soner'in hoşuna gitmedi ve çocukken -Gürel- marka teneke arabasıyla halıda oynarkenki hikâyesini anlatmaya devam etme isteğini dizginledi. Oysa hikâyeyi Berna'nın da aynı heyecanla dinliyor olduğunu düşünüyordu. Zaten ona bu hikâyeyi bu yüzden anlatıyordu ama Berna'nın telefondaki bu son uzun nefesi sanki gelmekte olan yeni ve soğuk bir hikâyenin habercisi gibiydi...

İkisi de kısa bir süre sessiz kaldı. Bu kısa sürede; Berna, Soner'in bir şeyleri anlamasını ve konuyu açmasını diledi. Sonerse hikâyesinin bu şekilde yarım kalmasına üzülmüştü ama biliyordu ki Berna'nın -kapıyı sertçe çaldıktan sonra kıpırdamadan bekleyen iri bir adam gibi duran- hikâyesi daha gerçek olacaktı. Bu yüzden soğuktu ve soğuk hikâyeler her zaman öncelikli olmak zorundaydı.

Soner, Berna'ya o vicdânı sarsan buruk ânı yaşatmak istercesine sessizliğini korudu. Berna, bu soğuk nezaketi karşılıksız bırakmaması gerektiğini anladı ve sanki az önce tatlı bir çocukluk hikâyesi anlatılmıyormuşçasına ciddi bir ses tonuyla, kendisine âit olacak bu yeni, gerçek ve soğuk hikâyenin başlığı; *mahalle aralarında patates satan seyyar satıcının ucuz megafonundan çıkan ses tonuna benzer bir tonda ahizeden duyuldu,*

- "Soner! Ayrılmak istiyorum"

Uzun susmalardan ibaret olacak dakikalar böylece başlamış oldu. Berna, başlığı atan taraf olarak daha hazırlıklı olmalıydı çünkü gündelik hayata bu tür konular böylesi sığ bir başlıkla verilmek zorundaydı. Nevarki bu zorunlu ve sıradan başlıkla, karşı tarafın hafızasında çokça hazır cümle belirmesi işten bile değildi. Sonerse beklenen bu hazır-kalıp cümlelerin kuklası olmaya niyetli değildi. Aslında yakın zamanda Berna'nın bu soğuk başlığı atacağını biliyordu ve kendisinin buna hazırlıklı olduğunu düşünüyordu. Oysa sahne düşündüğü gibi olmamıştı. Bu sahnenin; yeterince sevimli bir anda, oldukça acımasız bir ses tonuyla başlayabileceğini tahmin etmemişti. Bu yüzden gerçekten söyleyecek bir şeyi olmadığını fark etti ve *-çitanın sendeletip düşürdüğü ve henüz yırtıcı darbeyi almamış olan bir ceylan gibi-* kalakaldı.

"Soner! Bir şey söylemeyecek misin?" Diyerek ikinci hamleyle büyük riski üstlendi Berna. Soner sakince devam etti;

"Sağ tekerlekler halının kenarından aşağıya kayınca sert bir takla attım. Dev mandalina hemen arabanın yanı başına yüksek bir sesle düştü. Tekerleklerden dumanlar çıkıyordu. Arabada sıkışıp kalmıştım. Güçlükle nefes alı...

- "Soner! Sana diyorum. Ayrılmak istiyorum" diye sesini yükseltti Berna.

Soner; ayrılmak istediğini söyleyen birisine karşılık olarak "neden?" diye sorulabileceğini tahmin ediyor ve kızın kendiliğinden nedenlere girmesini bekliyordu. Bunu anlaması için de anlamsız konuşmalar yapıyordu. Bazı sorular kendi içerisinde karşı taraf adına "Neden?" sorusunu da zaten barındırıyordu bu yüzden neden diye sormayacaktı çünkü o bunu bekliyordu ve cevabı önceden kusursuzca hazırlamıştı. Ona, beklemediği ve tasarlamadığı şekilde tavır sergileyecekti ki; Berna, ilerleyen dakikalarda yeni ve o an kurmak zorunda kalacağı cümleleri kurmak zorunda kalsın. Bu sinsice görünebilirdi ama Soner öyle sanıyordu ki yıkmayı tasarlamış birisi her durumda yeni cümleler kurabilmeliydi. İşte bu, başlığı atan kişinin ne kadar samimi ve haklı olabileceğine dair bir sınamaydı belki de... Ve Berna, Soner'in beklediği -doğaçlama konuşmalar- diyarının kapısından içeriye itilmiş oldu.

- "Soner, sana son kez sevgilim diyorum. Ayrılmak istiyorum diyorum. Hiç mi merak etmiyorsun! Nasıl bu kadar duygusuz olabilirsin? Sen böyle yapınca; 'acaba geç mi kalmışım ayrılmakta' diye düşünüyorum. Çocuk gibisin Soner çocuk! İsteklerin, amaçların, heveslerin, hedeflerin çocukça. Anlıyor musun çocukça. Sana çok kızgınım ve kırgınım Soner anlıyor musun!"

Soner, Berna'nın son cümlelerinde sarf ettiği -heveslerin, hedeflerin- ve kızgınım-kırgınım ikilemelerindeki ikinci kelimelerin sırf bir önceki kelimelerle uyaklı olduğu için ezbere kullandığını biliyordu. Çünkü onu ve dolayısıyla ona benzer kadınları tanımak için tam beş senesi olmuştu. Geçen süreçte öğrendiği şeylerden birisi de az önce sıraladığı gibi hızlıca veya şikâyet edercesine konuştuğunda, kelimelerin ağzından boncuk gibi dökülüyor olmasıydı. Yazık ki çoğu sözcüğü de düşünmeye fırsatı olmadan ezbere sarf ediyordu ve uyaklı sözcükler tuzağına çok çabuk düşüyordu. Ama şimdi böyle şeyleri düşünmenin sırası değildi belki de... Berna, uzun süre düşünerek konuşmayı sevmiyordu. Bunu denemiyor değildi fakat daha çok hislerinin kırbacıyla yol almaya meyilliydi. Soner onu tanıdığı için bu tür konuşmalarda kendisini sanki körling oynuyormuş gibi hissediyordu. Berna, buzun üstünde hızla hedefe yaklaştırılmaya çalışılan granit taş oluyordu ve Soner de fırçayla ona yön vererek yuvasına oturtmaya çalışan sporcu gibiydi. Hâl böyle olunca, yorulan kişi Soner, hızlı ve sonu belirsiz olan kişi de Berna oluyordu.

- "Müziği kapat" dedi Soner usulca, susulan bir zaman aralığında. Kendisi de Berna'nın başlığını attığı bu yeni hikâyeye daha hızlı uyum sağlayabilmek umuduyla evin bir diğer odasına geçiverdi.

Soner karşıdaki fon sesinde Jehan Barbur'un bir parçasını duyuyordu; "Sen gel/ Yine benimle beraber/ İki deniz kıyısı öpüşmeler/ Bu bekçiler bizi tükettiler" diyordu Bülent Ortaçgil edâsıyla. Berna'nın regl olmasına yaklaşık 13 gün vardı. Bu şarkı da neyin nesiydi. Beyninde rahatsız edici ekşi bir çelişki yaşadı. Müziği kapatmasını sağlayarak, kızı ılık duygular çorbasından çıkartıp buz gibi tezgâha koymak niyetindeydi. Böylelikle belki de Berna'nın kendi kendisini imha edişini izleme imkânı olacaktı. Müzik kapanmadı, telefon kapandı.

***

Geçen kış aylarından birinde, mevsime göre ılık sayılabilecek bir gecede; Soner, Berna ve sık buluştukları fakat beklendiği kadar samimi olamadıkları arkadaşlarıyla yine o çok sevmedikleri ama alıştıkları mekânda buluşmuş, çakır keyif sohbet ediyorlardı. Masanın hesabı, Amerikan filmlerindekine göre, sohbetin tadını kaçırmaya meyledecek kadar çabuk kabarmıştı. Bu da bu coğrafyanın gizli anksiyetesiydi. Bu coğrafyada bir şeyleri ucuz atlatamazdınız. Olsa olsa pahalı atlatırdınız... Sohbetin doyumsuz ve en akıcı anlarından birinde Soner; ancak müzikle uzun süre alakalı olmuş fakat fazla ileri gidememiş birinin konuşmayı seveceği bir sohbet konusunu yuvarlanmaya başlayan cümleleriyle masaya akıtmıştı;

"Ya siz kadınların da olmazza olmaz şarkıcıaarı var. O şarkıcılara tek bir cinssiyetin dengezis bir şekilde ilgi gistermesi bence o saantçıların..."

Birasından bir yudum daha aldı ve devam etti;

"...o saanaççıların insanların kafalarında kafeslere hapsolmassna neden olyor..."

Masadakiler, zaten konuşulan konuya uygun olan bu cümleleri merakla ve ilgiyle dinliyorlardı.

Soner böyle gecelerde bir kere konuşmaya başlayınca genellikle uzun ve ilgi çekici konuşurdu. Yarım saatliğine masanın ilgi odağı olur ve sonra bu göz önünde olma hâlinden rahatsızlık duyup birden geri çekilirdi. Bunu en iyi Berna biliyordu.

Soner, masadakilerin pür dikkat kesildiklerini görünce yine ortamdan uzaklaşma isteğini duydu ve cümlelerini uzatmak istemeyerek kestirip attı:

"Berna da mesela, regl olcağ günlerde Jeylan Ersem, Jahan Barurr gibi sanaşşıları dinler durur"

Berna o gün Soner'e karşı hissedeceği soğuklukların ilkini yaşadığını bilmiyordu. Bundan sonra hissedeceği soğuklukların konuları farklı farklı olacaktı ama devam edecekti.

O gece eve döndüklerinde Berna hiçbir şey söylemeden iyi geceler demiş ve uyumuştu. Henüz birbirlerine olan saygılarını yitirmediklerinden, Berna konuyu sabah, sağlıklı ruh hâliyle konuşmayı tercih ederek biricik sevgilisi Soner'in saygınlığını sarsmamıştı.

Sabah olduğunda Berna, konuyu sabaha bırakmış olmanın ne kadar doğru bir karar olduğunu fark etmişti. Soner de kendisi de anlık duygulardan sıyrılmışlar ve tartışma çıkmadan konuyu kapatabilmişlerdi. Soner, geçen gece anlatmak istediğinin, Berna'nın anladığı gibi olmadığını, kendisinin de alkolün etkisiyle uzun cümlelerden kaçındığı için aklından geçenleri doğru dürüst anlatamadığını ve sıradan bir sohbet konusu olduğunu düşündüğünü anlatmıştı. Aslında kadın-erkek ayrımını aklından geçirmediğini, aynı konu için erkeklerden de örnekler gösterebileceğini ve konuyu o şekilde de anlatabileceğini söylemişti.

Berna, bu açıklamaların ardından ufak şirinlikler yaparak; "o zaman şimdi tek bir cümleyle açıkla bana ki affedeyim seni çapçik" demiş ve elindeki patates kızartmasının ucundan ısırarak Soner'in dizine oturmuştu. Soner de yüzüne, esmer erkeklere yakışabileceği düşündürülmüş hafif şapşal bir ifade ile şunları söylemişti; "Ya bebeğim şimdi o kafada değilim ama demek istediğim şuydu; sanat, sanatseviciler tarafından bilinçsizce kutuplaştırılıp, kafesler içine sokularak çirkinleştiriliyor. Bundan sanatçılar da nasibini alıyorlar tabii. Bu yanlış bir şey değil mi ama bebeğim söylesene..."

Berna, Soner'in dizinden kalkıp dans eder gibi kendi etrafında bir tur atmış ve kahkaha atarak "O zaman sanat, sanat içindir" diyerek dans eder gibi banyoya yürüyüp konuyu kestirip atmıştı.

Kış geceleri nedense akılda daha kalıcı izler bırakıyordu.

***

Telefonun kısa bir gurur süresinin ardından tekrar çalmasını beklerken Berna'nın gözleri yaşlıydı. Bu gurur süresi öyle değişkendi ki, bir dakikayla bir ay arasında sürebiliyordu. İlk gurur süresinin kısa olacağını tahmin ediyordu. Belki daha farklı ve doğru düşünebilirim inancıyla, fazlaca bohemleştirdiği odasından salona geçmek istedi. Koridorda ilerlerken boy aynasından kısa bir süre kendi yaşlı gözlerini, onlara kusursuz eşlik eden kızarmış burnunu ve pembe kısa şortundan pırasa gibi fışkırıvermiş beyaz bacaklarını izledi. Koridordan her geçişinde istemeden de olsa kendisini izlemeden edemiyordu. Bu seferki yaşlı gözler ve kırmızı burun daha da hoşuna gitmişti. Birazdan yine geçecek ve bu halini yine izleyecekti.

Salonda bulunan tekli koltuğa yanlamasına oturup, sırtını koltuğun bir kenarına yasladı, bacaklarını da diğer kenarının üzerinden aşırttı. Başını sola eğerek koltuğa yasladı. Burnunun kırmızılığını hafif de olsa yan gözle hissedebiliyordu. Burnunu çekti, sağ el parmaklarının tersiyle burun ucunu havaya kaldırıp indirdi. Sağ ilerdeki yuvarlak aynadan vitrin camına yansıyan görüntüsünü görebiliyordu. Kendisini iki kez yansımadan sonra bir başkasıymış gibi yandan görmek hoşuna gidiyordu. Biraz kıpırdayarak nasıl göründüğünü izledi. Bu sırada iç gıcıklayan mesaj sesini işitti. Burnunu tekrar çekti ve aynı el hareketiyle burun ucunu kaldırıp indirirken telefonuna baktı. Ekranda, onu önceleri çok heyecanlandıran WhatsApp mesajı ikonunu gördü. Okuyabildiği kadarını okuyup, öylece bırakmak için sağ yüzük parmağıyla gösterge barını indirdi. Gözyaşı ve burun yağı ile sıvanmış parmağı, ekranda parlak bir iz bıraktı. İzi silmek için sağ bacağının baldır kısmına telefon ekranını dayayıp bir kaç defa bastırarak ileri geri silme hareketi yaptı. Ekran tertemiz olmuştu. Artık kapalı ekrandaki siyah yüzeyde kendisini kusursuzca görebiliyordu. Çene altından gıdığını gördüğü bu siluetini pek beğenmedi ve ekranı kaydırarak kilidi açtı. Gösterge barını koltuğa silerek iyice kuruttuğu yüzük parmağıyla tekrar kaydırdı. Gösterge barında beklentilere soğuk su serpen soru işaretinden başka bir ileti göremedi.

Soner'den umduğu mesajları ve sözcükleri alamayan Berna, vücudunun hafif sol yanında aşağıdan yukarıya doğru en son göz çevresinde hissettiği öfke gelişimini hissetti. Sonra düşündü; "sanırım ben bu adamı bu yüzden istemiyorum." haklı olup olmadığını düşünmek istemiyordu. Çünkü sonunda haksız çıkma ihtimali de vardı.

Gösterge barındaki WhatsApp mesajına dokunarak uygulamayı ekranına taşıdı.

* * *

Soner, yeşil çayını yudumlarken, Cüneyt Arkın karizmasını yaşadığını düşünüyordu. Biriken bulaşıklara ve darmadağın olmuş masaya baktı. Hangi çatalı bugün kullanmıştı, hangi bıçak dünündü... Bardaklar, tabaklar zaten küflenmişti. Çaydan bir yudum daha almak için yaslandığı duvardan sırtını ayırdı. Bardağı hızlıca dudaklarına götürdü. Çay soğumaya başladığından, yeni yediği yumurtanın kesif kokusu bardaktan burnuna geri yansıdı. Öğürme hissi sınırda kalınca, diyaframı kasıldı, gırtlak ve gıdı arası kabardı ve hafifçe gözü yaşardı. Masadaki çaydanlıktan uzun iki iri gözlü yansımasını gördü. Çene kısmı daralmış, alın kısmı genişlemişti. Kahvaltı yaparken bu yansımayla oynamayı çok severdi. Şimdi bu öğürme sonrası yaşlı gözlerle çok komik durmuyordu. Kolunu tekrar masaya koydu. Masanın soğukluğuyla birden irkildi. Kolunu kıpırdatmamak üzere aynı yere sabitledi. Çıplak ayakla yan yan bastığı döşemeye bakarak boynunu rahatlatırken, telefonunun kapağını kaldırdı. Reçel bulaşmış işaret parmağıyla ekran kilidini açtı. Ekranda birçok yağlı iz vardı. Neyseki ekran ışığı yanınca hepsi kayboluyordu. Soner mesajının gösterge barında, uygulamayı açmadan okunabilmesi için sadece soru işareti göndermişti. Bu Berna'yı yeterince öfkelendirecekti çünkü Berna, mesajı okumamış gibi yapıp Soner'i meraklandıracaktı. Berna artık mesajı okumamış gibi yapamayacaktı. Aslında bu yaptıklarıyla sevgilisini öfkelendirmek istemiyor, bazı aşması gereken sıradan davranışlarının farkına varmasını istiyordu. Ne demekti; ona sevinçle çocukluk anısını anlatırken yaşadığı heyecanı -ayrılık- kelimesiyle bozmak! Bu nasıl bir düşüncesizlikti...

Bunları düşünüp, üzüntüyle karışık kızgınlık yaşarken mesajın yanında mavi tiki gördü. Gösterge barında okunabilmesine rağmen, mesajı açtığına göre cevap yazacağını tahmin etti. Çok geçmeden -klink- sesi duyuldu. Bu sırada çıplak ayaklarına; Berna'nın -Gazanfer- ismini verdiği, tatile giderken birkaç günlüğüne Soner'e bıraktığı kedisi dolanmaya başladı. Soner kediye bakarak, içinden "bi boktan haberi yok" diye geçirdi. Aynı anda; kızların kedilerine genellikle neden ağır adam isimleri verdiklerini düşündü. Herhalde istemsiz olarak mizahın çokça başvurduğu zıtlığı kullanıyorlardı. Kim bilir. Soner'e ilgi çekici gelmiyordu. Kedi tekirdir, yumaktır, pamuktur... Gazanfer de neyin bilinçaltıydı, neyin imâsıydı?

DEVAMI

ertoker@gmail.com

Berna, yeni mesajında sadece; dört adet öfkeli ifade, 3 adet küskün ifade, 3 adet de ünlem işareti kullanmıştı.

Soner telefonun kapağını kapattı. Bulaşıkları yıkamak için elektrikli ısıtıcıya su koydu. Mutfak penceresi pervazına konan güvercinlere baktı. Sokaktaki *evsiz ve ceketleri genellikle üç beden büyük gelen zayıf, çürük dişli, gri sakallı ve güleç* adamların ara sıra yaptıkları gibi âni bir silkelenme hareketiyle onları korkutup kaçırdı. Pencere pervazına konan güvercinleri çok seviyordu aslında. Sevmediği için kaçırmamıştı onları. Her gün aynı yere konup aynı sesleri çıkartmaları bir anlığına asabını bozmuştu o kadar. Güvercinler tekrar aynı yere kondular. Soner bulaşıkları toparlamaya başladı. Gazanfer, Soner'in kıçının ısıttığı sandalyede yerini almış, bulaşık yıkamaya hazırlanan bir insanı izliyordu.

Berna mesaja cevap gelmeyeceğini biliyordu. Telefonun ekranını kapattı. Siyah ekran zemininde kendisini gördü. Sanki bir başkası onu izliyormuş gibi hissetti. Kapağı kapattı. Aynadan vitrin camına yansıyan görüntüsüne bakarak başını sola yasladı ve uyuyakaldı...

-Son-

#objeart

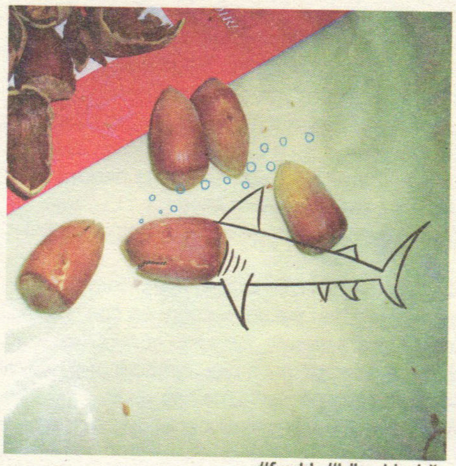

#fındık #köpekbalığı

#perde #kadın

#musluk #çatal #deli

#ataç #mangal

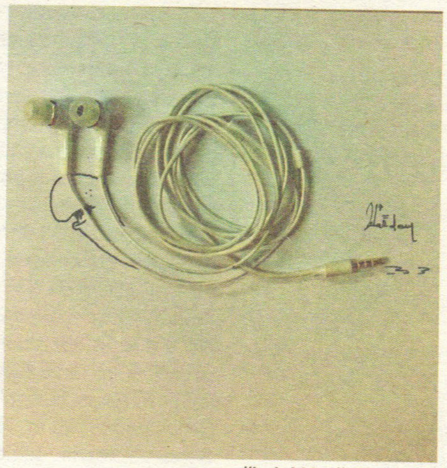

#kulaklık #salyangoz

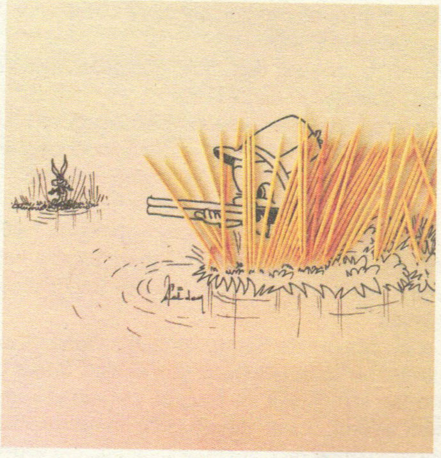

#kürdan #sazlık #elmer

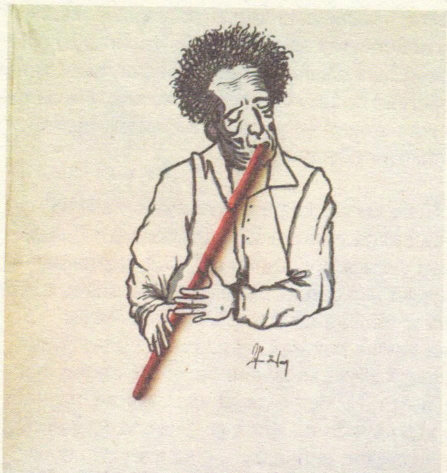

#galeta #ney #neyzentevfik

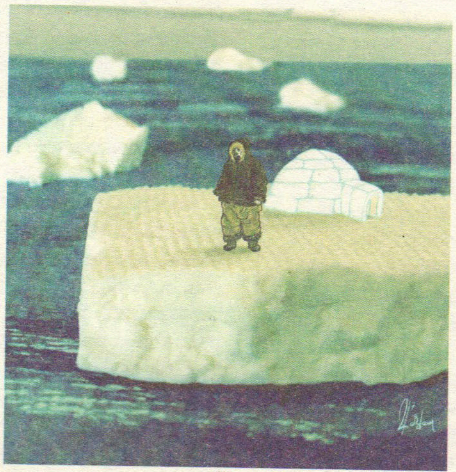

#peynir #buzul #eskimo

#bornova #büyükpark #ağaçmantarı #salça

ÇİZGİLERDE YAŞAYAN USTALAR

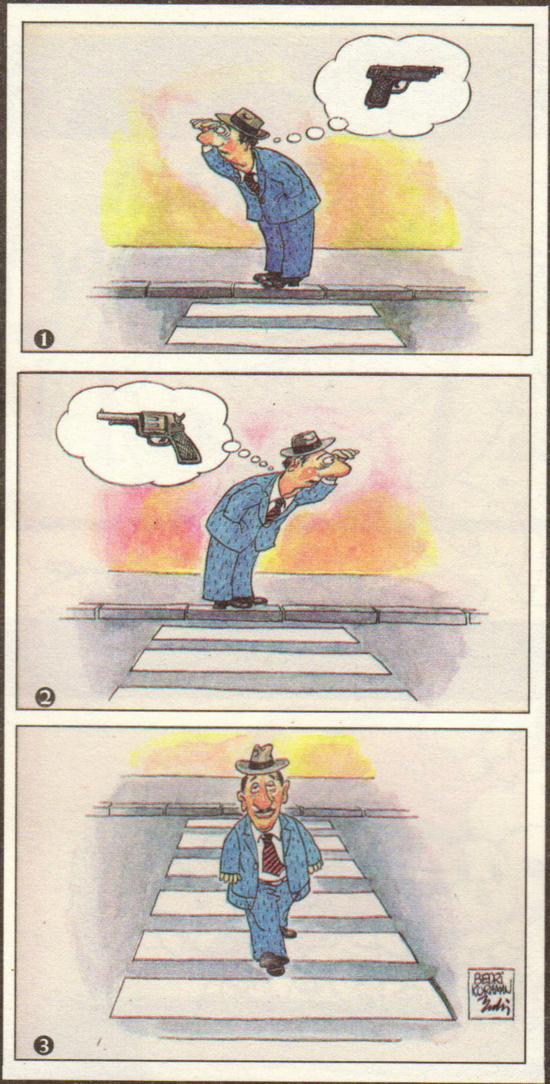

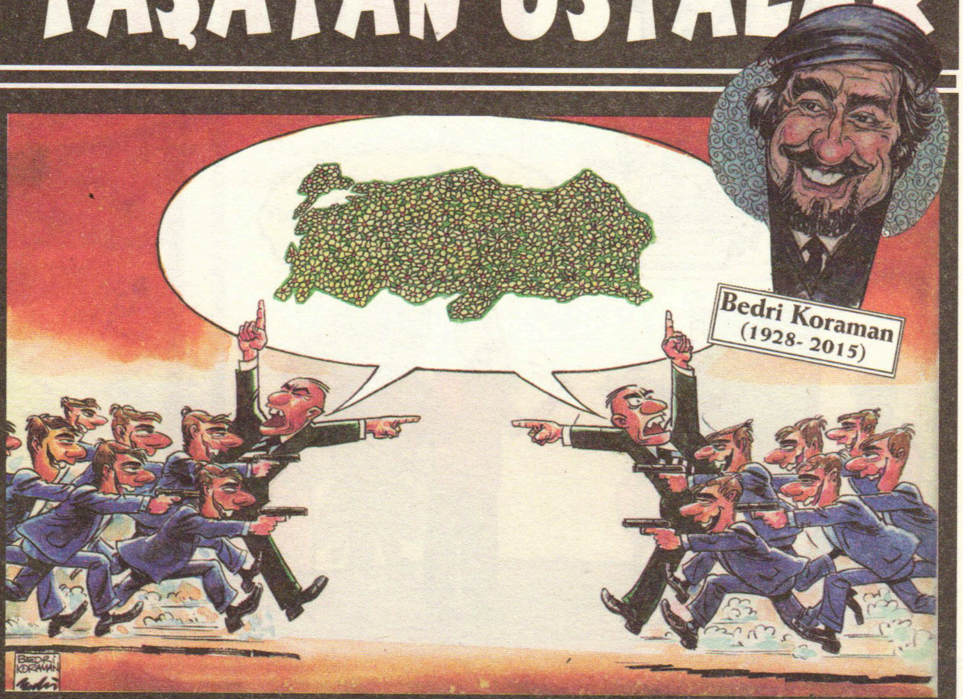

Bedri Koraman
(1928- 2015)

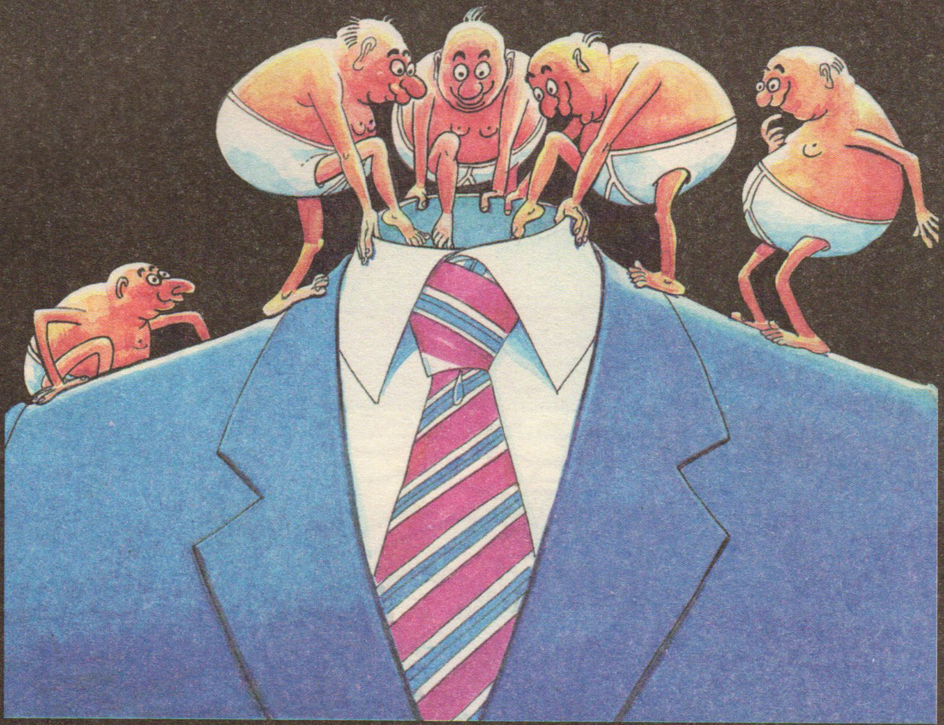

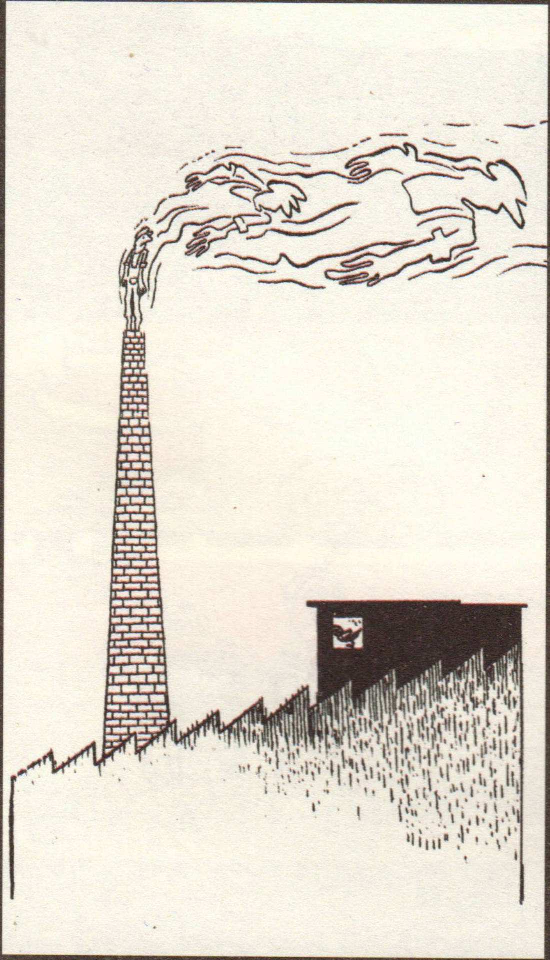

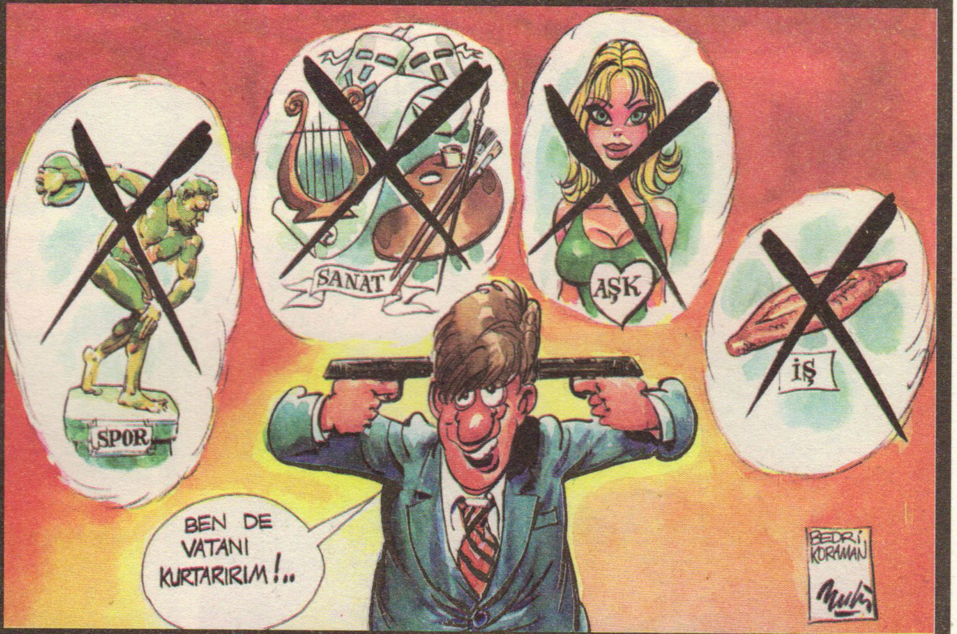

BAYRAKLI BELEDİYESİ

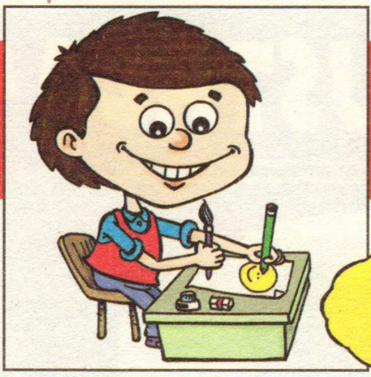

Furkan Kılıç

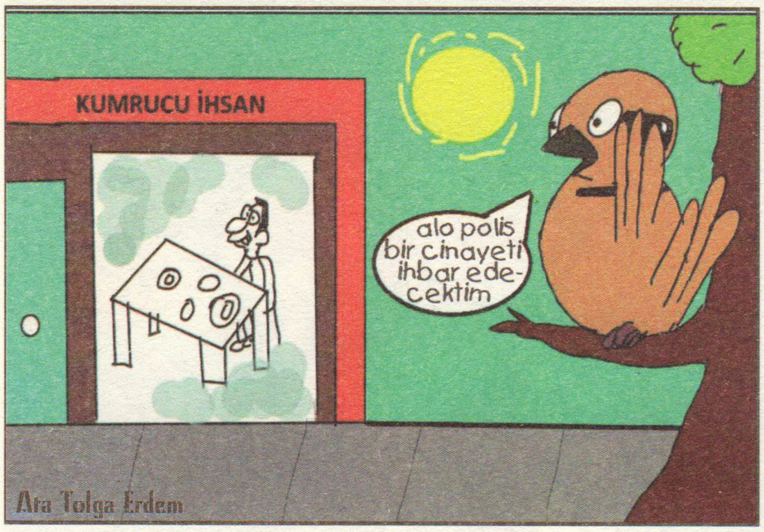

Ara Tolga Erdem

İlayda Çınar

Elif Akın

"İç ve Dış Göçler" konulu yarışmada Teşvik Ödülü (18 yaş altı) dereceye giren karikatürler.

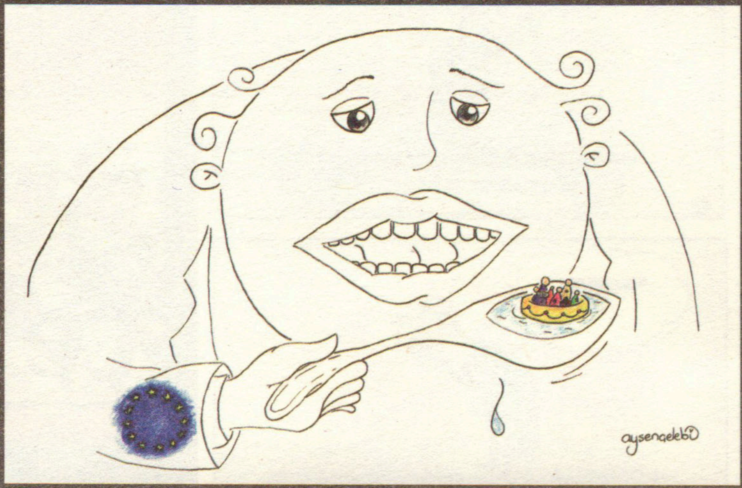
Ayşen Çelebi

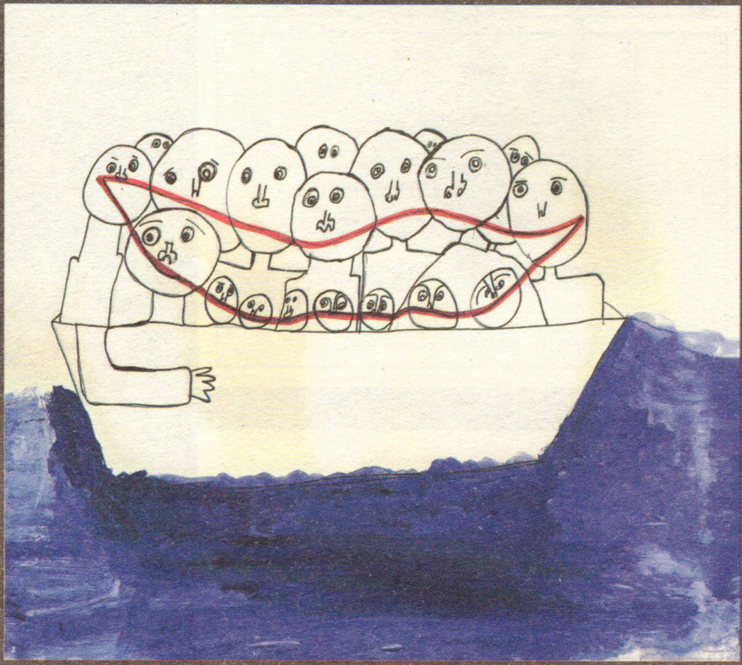
Berhan Elvan

Şerafettin Aksel

KARİKATÜR ATÖLYESİ

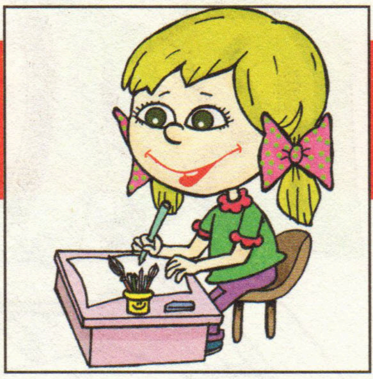

Cemregül Gedik

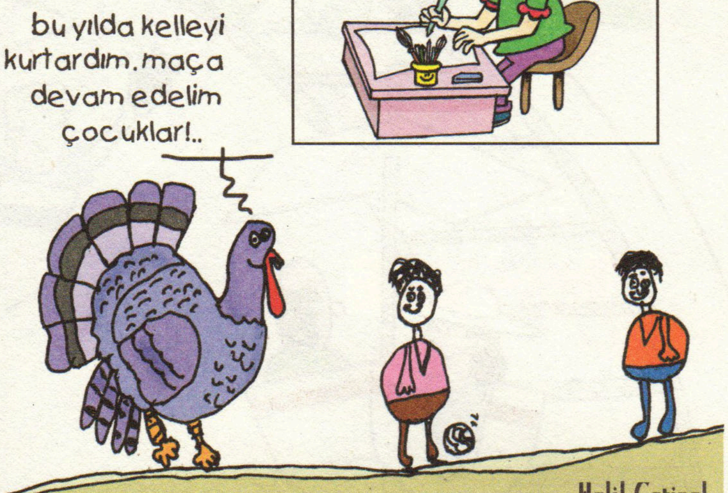

Halil Çetinel

Doğa Öykü Yıldırım

Yaren Nur Tezel

Beren Naz Tezel

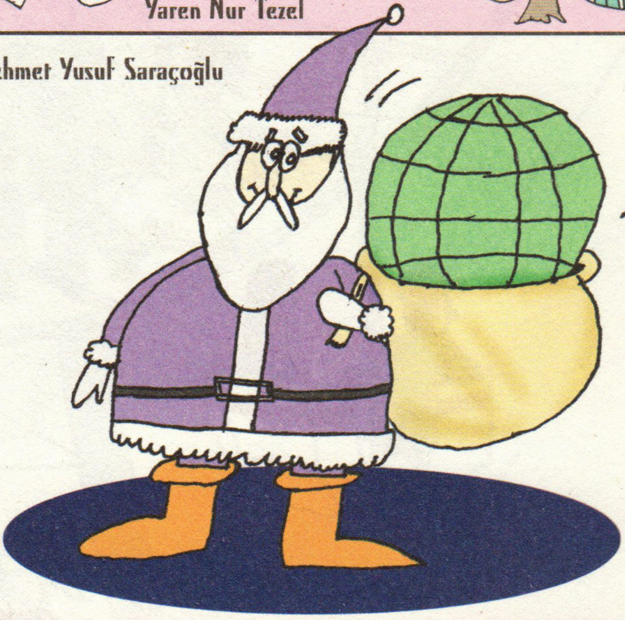
Mehmet Yusuf Saraçoğlu

Bayraklı Mizah Dergisi Ocak 2018 **Yıl:** 3 **Sayı:** 8

Bayraklı Belediyesi adına Sahibi
Hasan KARABAĞ
Bayraklı Belediye Başkanı
Sorumlu Müdür
Selin ORHAN

Genel Koordinatör ve Mizah Yönetmeni:
Mustafa YILDIZ

Yönetim: Anadolu Caddesi No: 125
Bayraklı / İZMİR
Tel: 0232 477 20 00
www.bayrakli.bel.tr

Bayraklı Belediyesi'nin ücretsiz yayınıdır.
Baskı Yeri: SETA MATBAA OFSET VE DİGİTAL BASKI SİSTEMLERİ SUZAN TÜLEK
Adres: 5601 Sokak No:10 Kat:1 Tuna Mahallesi Çamdibi Bornova/İZMİR

BAYRAKLI

MİZAH
Ocak/2018

Bayraklı Belediyesi 3. Ulusal Karikatür Yarışması Mansiyon Ödülü Kazanan Eser